

zpravodaj

Červenec - říjen 1983

Dvojčíslo 6—7

Kčs 2,—

K MĚSÍCI ČESKOSLOVENSKO - SOVĚTSKÉHO PŘÁTELSTVÍ

Milá návštěva ze sovětského Azerbájdžánu

NINA
OGANĚSJANOVÁ:**Necht' naše
přátelství
je založeno
na vztahu
rodného
s rodným!**

Bylo pondělí 8. srpna 1983. Nastává všední horký den, jakých letos bylo mnoho. A přece tento den byl pro Slavkov něčím mimořádným. Na tento den totiž oznámila příjezd Nina Oganěsjanová i s rodinou z dalekého Baku v sovětském Azerbájdžánu. Přijeli se poklonit památce manžela, otce a dědečka Viraba Oganěsjana, který padl s dalšími hrdiny při osvobození města na samém úsvitu mírového života v roce 1945. K památníku padlých v zámeckém parku přišli položit kytici květů za všechny vdovy a sirotky na důkaz, že nejsou zapomenuti ani jimi, ani sovětskými lidmi, ani slavkovskými občany.

Přijeli k přátelům, kteří je vítali ve Slavkově upřímně, s otevřenými srdci a jichž je ve Slavkově mnoho a po této poslední dvacetidenní návštěvě je jich ještě daleko více. Po oficiálním přivítání na městském národním výboru se v průběhu návštěvy seznámili s kolektivy závodů Agry, Cutisinu, Druženy, Potravín, Osevy, navštívili JZD Brázdy míru v Nižkovicích, rozjeli se do Prahy, Bratislavy, Gottwaldova, Luhačovic a několikrát navštívili také Brno. Na závodech se jak vedení závodů, závodní složky i zaměstnanci snažili nejen o milé a skutečně soudružské přijetí, ale i pravou moravskou pohostinnost. Doslova šli z náruče do náruče. I na pracovištích byli vřele přijímáni. Ocenili péči o dobré pracovní prostředí a v JZD Brázdy míru i podiv nad vzornou čistotou a péčí o krásy ve velkokapacitním kravínu. Návštěvy měst přinesly další poznatky o životě našeho lidu, pomohly rozšířit znalosti o kulturnosti i vyspělosti našeho života. A jsme rádi, že ve Slavkově jsme k těmto poznáním značnou měrou přispěli.

Je přirozené, že středem pozornosti byla Nina Oganěsjanová. Lékařka, která prožila tvrdý život,

přítom neztratila skromnost, smysl pro vědeckost i hrdost nad svou prací, nad svými drahými, které sama vychovávala a ze kterých se stali platní členové sovětské společnosti. Žena, která oplácí každé upřímné slovo a která sama rozdává své srdce.

Při besedách několikrát vzpomínala na svoji první návštěvu ve Slavkově, která se uskutečnila díky ČSŽ a její předsedkyni Marii Novotné a díky Marii Kafkové, která vypátrala adresu Niny. Želena a želi smrti jak Jaroslavy Boleloucké i Marie Kafkové, které neopomene při návštěvě Slavkova položit na rov kytičku. Nezapomněla ani na Zdenu Závodnou a Andělu Dvořákovou a zejména pak Marii Simerskou, se kterou si v posledním desetiletí dopisuje a v jejích dopisech je tolik citu a srdečnosti, jako by její přátelé byli jejími „rodinými“. Nemůžeme je všechny vyjmenovat, ale máme vzkázat pozdrav a slovanský polibek.

Nina pracuje jako členka městského kolektivu hygienika a radiologa v Baku. Město je proslulé těžbou a zpracováním ropy. Všude ve světě jsou problémy s udržováním dobrého životního prostředí uprostřed těžních věží, chemických závodů a intenzivní dopravy. Přítom v Baku v létě nejsou vzdácnosti horka přes 40° C. Když vypráví Nina o své práci, zdůrazňuje, jak v Sovětském svazu dbají na ochranu životního prostředí. Nejen to, že se z Baku stalo město zeleně, čisté vody a čistého ovzduší, ale i disciplinovaných lidí, kteří se snaží každý svým způsobem přispět k zlepšení životního prostředí. Podtrhuje, že jak ředitel, tak i další funkcionáři jsou morálně i hmotně zodpovědní za dodržování zásad a každé překročení norm se přísně postihuje. Nina má na starosti zkoumání množství a vlivu izotopů a radioaktivního záření na pracovištích i mimo ně. A to není maličkost v takovém městě, které má 1 600 000 obyvatel, tedy více, než naše Praha. S prací je však spokojena, neboť nachází porozumění jak u funkcionářů, tak i obyvatel.

Památník 26 umučeným revolucionářům po anglické intervenci po VRSR v Baku.

NINA OGANĚSĀANOVÁ:

Byla jsem jednou z nich: z miliónů žen, které denně ve strachu očekávaly zprávu, zda jejich milý přežil tu lítici válečnou.

A k míru, jenž byl na dosah, upírala jsem se svými dětmi všechny naděje. Ó, jak může být osud tak krutý!

Na samém prahu mírového života nám jej válka bez milosti vzala. Nepomohly slzy, ni bolest a smutek sirotků.

Sama jsem musela vzít jejich osud do svých rukou. A děti pochopily: pro světlou památku otce musíme matce své dělat radost a jemu čest.

Společně jsme se bili s osudem a tragédie

nás pojila a dávala sílu.

Pak přišla ta radostná zpráva z neznámého města: přijedte mezi nás — najdete přátele! Vždyť vážíme si oběti Viraba a jeho druhů, kteří dali život, za naši svobodu!

A já jela za tímto hlasem přátel a našla náruč dokořán otevřenou.

Takový balzám na bolestné srdce jako vřelé přátelství, neexistuje.

Ten pocit utvrdil přesvědčení, že naše utrpení nebylo marno.

Květy přátelství dávají pocit jistoty a síly, i hrdost nad tím, že náš drahý nepadl nadarmo.

Proto přivedla jsem až z dalekého Baku rodinu svou na rov svého muže, jejich tatínka a dědečka.

Rodina Oganěsjanových s předsedou a tajemnicí MěNV při pietním aktu položení květů k pomníku padlých rudoarmejců.

Její slova doplnil inž. Viktor Oganěsjan. Pracuje jako inženýr mechanik v chemickém závodě na výrobu oleje. Zdůrazňuje, že nafta kolem Baku je vzácně čistá, s minimálním příměsem síry, tedy vhodná pro chemický průmysl. A oni se snaží vytěžené množství nafty co nejefektivněji a kvalitně zpracovat a to vyžaduje držet krok s rozvojem vědy a techniky. Tak pomáhají dalším důležitým odvětvím sovětského hospodářství.

Z jeho slov je zřejmá hrdost nad tím, že svou prací přispívá — i s rodinou, neboť manželka Jelena je inženýrkou - technoložkou — k rozvoji sovětské společnosti. Ale je i hrdý na své rodné město, na jeho revoluční tradice. Několikrát zdůraznil význam revolučního Baku v boji o vydobytí sovětské moci. Ale nejen Baku je jeho pýchou: Moskva, Leningrad a celá vlast je jeho láskou i záštitou dobrého, plodného života. K tomu vede i svou dceru Irzinu, která spolu s další vnučkou Ninou Janou Petrosjanovou byla s nimi také návštěvou ve Slavkově.

O své dceři Irzině se Viktor vyslovoval pochvalně: vždyť studuje při práci již 3. rok vysokou

Nepřišli jsme plakat,
ale k pomníku
v úctě květy položit
a poděkovat přátelům
za jejich úctu
i srdečnou vděčnost,
jež tak dojíká.

On padl,
aby z nás se stali
přátelé,
spojení prolitou
krví i utrpením.

Naplnujeme tedy
jeho odkaz:
stůjme společně
jeden druhému
bok po boku,
aby již nikdy
neumírali zbytečně
mladí lidé,
aby nerostly sirotky
a neplakaly vdovy.

Žijme společně,
byť daleko od sebe,
jako dobří přátelé,
jež v dobách tísně
sobě rádi pomohou.

A vám ve Slavkově
srdečné díky
za tu prostou lásku,
úctu i vděčnost.

My, celá rodina
Viraba Oganěsjana
i sovětský lid
vám vzkazujeme:

*ekonomickou školu. Jana Petrosjanová navštěvuje
8. ročník základní školy.*

*Za zmínku stojí i to, že Viktor svou lásku k otci
přenesl i na naše město. Aby se lépe mohl sezná-
mit s životem a prací občanů, s historií města
a zejména pak válečnými událostmi, za nichž otec
přišel o život, učí se českému jazyku a říká, že
pak si budeme jako přátelé ještě lépe rozumět.
Když padla otázka, do kterých států jezdí jeho
rodina na dovolenou, odpověděl: Pokud jedeme
na dovolenou mimo Sovětský svaz, pak do Česko-
slovenska a Slavkova zvlášť. Tam je nám dobře
mezi přáteli a známými.*

*Škoda, že v době návštěvy byly prázdniny. Rádi
by všichni navštívili pionýrskou skupinu Viraba
Oganěsjana. Ale co nebylo, může být. Několikrát
vyjádřili vřelé díky všem Slavkovákům, kteří za-
chovávali úctu i vděk jejich manželů, otců i dě-
dečků. Májové číslo našeho Zpravodaje, které
jsme jim na důkaz díky poslali a v němž jsme
podtrhli hrdinství padlých v bojích o naše město,
uložili v městském archivu v Baku.*

*Těch dvacet dnů, které strávili ve Slavkově
jako milí hosté, jim dalo nové poznatky o naší
práci, o našem životě i přátelství. O vzornou po-
hostinnost se zejména postarala rodina inž. Jiřího
Kučery, předsedy MěV KSČ, která poskytla hostům
ubytování, městský výbor SČSP a zejména inž.
Lydie Mertová, městský národní výbor v čele s
předsedou Zdeňkem Maříkem, závodní složky na
závodech i ostatní občané se snažili zpříjemnit
pobyt našim vzácným hostům. Za to jim patří
díky.*

*Posíláme jim pozdravy i naše poděkování za
milou návštěvu do dalekého Azejbájdžánu, kde je
zvykem milé hosty vyprovodit až před dům. My
je tímto vyprovázíme až na hranice naší vlasti.
Když jsme společně kladli květy k pomníku pad-
lých rudoarmejců v zámecké zahradě, slibovali
jsme si vzájemně: naše přátelství je zpečetěno
krví a nesmí je rozlomit nic a nikdy.*

*A touto vzpomínkou v našem Zpravodaji, který
jim též posíláme, chceme přispět i k oslavám Mě-
síce československo-sovětského přátelství s vědo-
mím, že tímto také pomáháme utužovat naši vzá-
jemnost, jež je jedním ze základů našeho společ-
ného a šťastného života.*

»Nechť je naše přátelství založeno na vztahu rodného s rodným!«

MěV KSČ, MěV NF, MěV SČSP a MěNV VE SLAVKOVĚ U BRNA
zvou všechny občany na slavnostní kulturně politické akce,
které připravily v rámci oslav

★ **Měsíce československo-sovětského přátelství**

**i na počest 66. výročí Velké říjnové socialistické revoluce
a 40. výročí uzavření smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci
a poválečné spolupráci mezi ČSSR a SSSR.**

Program oslav:

Pátek 4. listopadu 1983 — Slavkov

Lampionový průvod městem

Sraz účastníků průvodu na Tyršově ulici v 18 hodin a odchod
průvodu v 18.30 hod.

Položení věnců k pomníku padlých rudoarmejců v zámeckém parku

Hymny, projev, Internacionála, promítnutí sovětského filmu

Pátek 4. listopadu 1983 — Vážany n. L.

Lampionový průvod a položení věnců k památníku

Sraz účastníků v 17.30 hodin

Pondělí 7. listopadu 1983 — Slavkov

Slavnostní večer ve velkém sále Společenského domu

Zahájení, slavnostní projev, Internacionála

Kulturní program: Koncert dětského pěveckého sboru „Kan-
tiléna“

Zahájení v 19.30 hod. — Vstup volný

Čtvrtek 1. prosince 1983 — Slavkov — zakončení MČSP v kině
JAS s promítnutím sovětského filmu

Hymny ČSSR a SSSR, projev, Internacionála

„Mexiko v plamenech — Rudé zvony“.

Zahájení v 19.30 hod. — Vstup volný.

KINO JAS K ZPESTŘENÍ MČSP

V rámci oslav MČSP připravilo ki-
no JAS přehlídku sovětských premi-
érových filmů:

Úterý 15. listopadu v 19.30 hodin ba-
revný film s titulky

POSTRACH NOCI

Vypráví o legendárním ženském le-
teckém pluku v boji proti fašistické-
mu nepříteli.

Středa 16. listopadu v 19.30 hod. ši-
rokoúhlý barevný film v české řeči

SPORTLOTO

Veselohra o nečekaně vysoké vý-
šce a ztraceném tiketu.

Čtvrtek 17. listopadu v 19.30 hod. ba-
revný širokoúhlý film v české řeči

ŠESTÝ, KDO JDE NA SMRT

Dobrodružný příběh o střetnutí mi-
lice s nebezpečnou bandou.

**Na tyto filmy platí legitimace Klubu
přátel sovětského filmu.**

Na ukončení MČSP 1. prosince v 19.30
hod. bude promítnut film

MEXIKO V PLAMENECH — RUDE ZVONY

Filmové zpracování historické udá-
losti z počátku tohoto století. — Vstup
volný.

Filmový festival pro děti

Sobota 12. listopadu v 15.30 hodin.

SNY MÉHO DĚTSTVÍ

Dobrodružný příběh malého chlapce, který se stal velkým hrdinou. Představení zakoupil Český svaz žen k MČSP pro slavkovské děti.

Neděle 13. listopadu ve 14.30 hodin

SMRT KMOTŘÍČEK

Film na motivy známé pohádky bratří Grimmů.

Pondělí 14. listopadu v 15.30 hodin

MARTIN A ČERVENÉ SKLÍČKO

Úspěšný příběh z detektivního seriálu pro děti.

Úterý 15. listopadu v 15.30 hodin

O OŠKLIVÉM KÁČÁTKU

Šest pohádek, jedna hezčí než druhá.

Středa 16. listopadu v 15.30 hodin

KOCOUR V BOTÁCH

Film podle známé lidové pohádky.

Lidová knihovna nabízí

Městská lidová knihovna ve snaze obohatit oslavy MČSP a 40. výročí smlouvy mezi Československem a Sovětským svazem připravila kromě besed a výstav i bohatý výběr sovětské literatury a literatury o SSSR k zapůjčení. Vybrali jsme několik titulů:

Koněv I. S.: **Čtyřicátý pátý**

Autor líčí závěrečné operace druhé světové války; viselsko-oderskou, dolnoslezskou, hornoslezskou, berlínskou a pražskou operaci.

Maskij I. M.: **Kdo pomáhal Hitlerovi**

Vzpomínky na události posledního válečného roku.

Fedosejev G. A.: **Divokým pohořím Sa-janu**

Cestopisná reportáž o výzkumech sovětské expedice v pohoří, které dosud nebylo prozkoumáno a zmapováno.

Kubík Václav: **Na sobích stezkách**

Reportáže ze Sibiře, všimající si tvrdého a průkopnického života zdejších obyvatel.

Kazakov J. P.: **Severský deník**

Povídka a črty z prostředí ruské severské krajiny líčí přírodní krásy, život a práci sovětských lidí.

Ajtmanov Čingiz: **Labutě nad Issyk-Kulem**

Milostný příběh dvou mladých lidí, odehrávající se v prostředí Tchien-šanu.

Ajtmatov Čingiz: **Džamila**

Povídka o lásce provdané ženy a válkou poznamenaného navrátilce z fronty.

Semenov J. S.: **Petrovka 38**

Kriminální román.

Platov L.: **Údolí Sedmi trav**

Dobrodružný román o výpravě do neprobádaných končin severní Sibiře.

KNIHY PRO MLÁDEŽ

Boldyrev V. N.: **Konec Modrého orla**

Napínavý příběh o životě za polárním kruhem.

Mamin - Sibirjak D. N.: **Na horách**

Největší uralský spisovatel před revolucí líčí ve svých povídkách život sibiřských dětí za carismu.

Borščagovskij Alexandr: **Skleněné korále**

Příhody třináctileté Máši, která jede trávit prázdniny na Kamčatku.

Městská lidová knihovna nabízí svým návštěvníkům bohatý výběr sovětské odborné literatury i beletrie, jakož i časopisy o SSSR.

Eva Válková,

vedoucí městské knihovny.

Občanská evidence upozorňuje

Oddělení evidence občanů MěNV ve Slavkově upozorňuje všechny občany a občanky, že jakékoliv změny v osobním životě či společenském postavení musí být hlášeny na MěNV. Jde zejména o mladé občany a občanky, kteří již obdrželi občanský průkaz a vyučili se, aby se ohlásili na MěNV, aby tato změna mohla být zanesena do evidenční karty. Totéž platí při získání titulu. Vdané ženy, které obdrží nový občanský průkaz, musí tento předložit k opravě údajů na osobní kartě. Také každá změna bydliště — i když jde jen o změnu v místě — musí být rovněž ohlášena neprodleně na MěNV. Občané se tímto vyhnou průtahům při žádosti o získání pasu, nebo jiných žádostech a informacích, sloužících k jejich ochraně.

Městský národní výbor informuje

12. schůze rady MěNV projednala dvě zprávy, týkající se škol: Hodnocení výchovné a vzdělávací práce a spolupráce škol a SRPŠ. Konstatovala, že slavkovské školy plní své úkoly, vyplývající ze zdokonalené školské soustavy, že věnují zvýšenou pozornost mravní výchově mládeže s cílem upevňovat smysl pro kolektivismus, socialistický humanismus a kázeň. V tomto úsilí je třeba věnovat pozornost skloubení výchovy doma i ve škole a to již od mateřských škol. Kladně hodnotila účast žáků a škol na veřejně politických akcích. Práce SRPŠ byla rovněž hodnocena kladně. Díky pochopení SRPŠ se zvýšil zájem nejen o výchovu, ale i o praktické potřeby školy (stravování, zakoupení pomůcek, organizování veřejných vystoupení, sportovních kurzů, sběr surovin a léčivých rostlin, pořádání pedagogických a zdravotních přednášek, brigády i materiální pomoc atd.) Úspěchu bylo dosaženo v ateistické výchově. Problém je v zajišťování vedoucích PO SSM. Kladně hodnocena i LŠU.

13. schůze rady MěNV projednala současný stav bytové situace ve městě a konstatovala, že nedošlo k podstatným změnám a projednala opatření k zlepšení v dalším období. Dále projednala kontrolní činnost odborů MěNV a návrh plánu na II. pololetí 1983 a současně výsledky kontrolní činnosti komisí MěNV a práci VLK v I. pololetí i plán práce na II. po-

Z občanských obřadů je vítání občánků za účasti dětí jedním z nejkrásnějších.

loletí. Provedla dále rozbor vyřizování stížností, oznámení a podnětů a zhodnotila dodržování správného postupu při vyřizování záležitostí občanů.

14. schůze rady MěNV projednala práci občanských výborů a výsledky současně OV. Konstatovala, že OV pomáhají významně při zvelebovacích akcích, při předávání připomínek a námětů občanů MěNV a stále více řeší samy drobné problémy, vyskytující se v jejich obvodech. Tuto iniciativu rada MěNV zvlášť ocenila. Některé OV musely přistoupit k výměně pasivních členů. Garanti rady MěNV pracují odpovědně. Jako nejlepší OV byl vyhodnocen OV č. 5, jehož předsedou je Václav Matyáš. Rada zdůraznila nutnost věnovat ještě větší pozornost připomínkám, námětům i kritice občanů a tyto odpovědně řešit.

15. schůze rady MěNV a plenární zasedání 30. 8. 1983 projednaly otázky životního prostředí a jak jsou dodržovány zásady a nařízení k jeho ochraně. Pro důležitost a aktuálnost této otázky věnujeme závěrům rady k problémům životního prostředí zvláštní pasáž.

16. schůze rady MěNV se zabývala otázkami čistoty města, řešení skládek a zajišťování čistoty vozovek a přijala opatření k ochraně proti hluku. Také těmito otázkami se zabýváme v další části Zpravodaje.

Na této schůzi rady MěNV byla projednána zpráva o činnosti městské lidové knihovny ve Slavkově. Konstatovala, že MLK plní své ideově politické a osvětové poslání v rámci jednotného plánu kulturně výchovné činnosti. Z toho vyplývá i podpora akcí, jako je Rok úcty ke stáří, Rok ochrany životního prostředí a další veřejně politické akce k různým výročím. U mladých čtenářů je sledována výchova k vědeckému světovému názoru, internacionálnímu citění a estetické výchově. Ke konci roku 1982 měla MLK 28 000 knih, půjčeno bylo celkem 39 618 knih a časopisů. Knihovna

měla 1381 čtenářů, z toho 531 dětí a 313 mládeže ve věku 15—19 let. V průběhu roku bylo připraveno 44 besed a přednášek a 49 výstav knih. Do metodické péče knihovny bylo svěřeno středisko Otnice (6 MLK), dále v metodické péči jsou místní lidové knihovny Kobeřice, Holubice, Vážany n. L., Hruškách, Heršpicích a Hodějicích. V tomto roce byla činnost knihovny narušena zednickými pracemi v zámku. Přesto zorganizovala na 20 besed k různým výročím, uskutecnila 34 metodických návštěv a 37 metodických konzultací. Rada uložila MLK uvést do provozu MLK v Holubicích (uzavřena pro nebezpečný přístup) a vyčlenění akcí v rámci systému Mládež a kultura k zapracování do JPKVČ města.

PROBLÉMY NAŠEHO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

MěNV ve Slavkově při projednávání těchto otázek bral v úvahu zejména tyto dvě hlavní otázky:

- jak rozvoj výroby, dopravy, znečištění vod a ovzduší a růst hmotných odpadků narušuje životní prostředí
- jak sami občané pomáhají nebo nepomáhají v úsilí o udržení zdravého životního prostředí.

Za pomoci aktivní komise pro životní prostředí, která je jednou z nejinitiativnějších na okrese, zvážila situaci ve městě a k jednotlivým otázkám přijala opatření, která mají pomoci zlepšit celkově životní prostředí ve městě. Je třeba zdůraznit, že zde bude třeba pomoci a pochopení jak závodů, obchodů, dopravy, institucí i občanů samých.

Ochrana ovzduší

Při ochraně ovzduší je zaměřena pozornost hlavně na místní závody, které vypouštějí spaliny do ovzduší, hlavně pak cukrovar, Cutisin a státní statek. Závodům jsou každoročně udělovány pokuty, tyto však nepomáhají zlepšit ovzduší ve městě. Proto MěNV usiluje o to, aby závody investiční činností řešily snížení exhalací. Situace je řešena u závodu Cutisin, kde se

uskuteční plynofikace kotelny a usiluje se o to, aby i další závody, jako Družena, Agrozet, Elektroodbyt a Státní statek usilovaly o plynofikaci na začátku příští pětiletky. Tím by se podstatně snížilo procento exhalací v ovzduší města. Dále je usilováno o to, aby vzduch nebyl znečišťován pachovými imisemi. Jedná se hlavně o zemědělské objekty SSS pro chov drůbežích brojlerů na hospodářství „Pod oborou“, kde není dodrženo ochranné pásmo a MěNV usiluje o to, aby tato, ale i veškerá živočišná výroba byla přesunuta do nového areálu u dvora Rybník. Na životní prostředí má neblahý vliv i chov masožravých kožšinových zvířat, která svým pachem zamožují okolí. Ale i při chovu jiných domácích zvířat chovatelé nedbají mnohy hygieny ovzduší.

Nejvíce narušují čistotu ovzduší motorová vozidla a to jak výfukovými plyny, tak i zvyšováním prašnosti. Dá se očekávat, že toto znečišťování ovzduší ještě vzroste. Přesto MěNV dělá opatření, aby i zde došlo k zmírnění.

Jde především o přemístění autobusového nádraží z náměstí na ulici ČSA, vybudování záchytných parkovišť pro osobní auta i nákladní dopravu. Jelikož plánovaný tzv. velký obchvat města pro automobilovou dopravu je oddálen, hodlá MěNV realizovat tzv. malý obchvat, který odvede dopravu mimo náměstí. Bude rovněž dbáno na to, aby zemědělská doprava byla vedena po okrajových komunikacích.

Je třeba zdůraznit, že čistotu ovzduší mohou pomoci zvýšit všechny instituce, závody, doprava, obchody a další, včetně občanů samých. Nejde jen o úklid kolem závodů a domů, ale i dbání na čistotu např. motorových vozidel, zvláště v době po deštích, odklizení prachových částí při skládce uhlí, při větší péči o popelnice apod.

Ochrana vod

Zde je pozornost zaměřena hlavně na zajištění dostatečné kapacity zdrojů pitné vody. Město je napojeno na lokální zdroje pitné vody na prameništi Ligary, prameništích v Němčanech a Rašovicích-Konůvkách. Hlavním dodavatelem pitné vody je opa-

rovická přehrada. Ve městě ještě existují kopané studny, ale tyto nejsou pro pití využívány. Je ale třeba zdůraznit velký význam těchto studen pro případ havárií na vodovodu. Nepříznivá situace v zásobování pitnou vodou je v části Vážany n. Lit., kde stávající studny mají převážně závadnou pitnou vodu a studny vyžadují stálou hygienickou údržbu. Je proto jednáno o rozšíření vodovodu i na tuto část města. Do ochrany vod patří i ochrana řeky Litavy a potoků, které jsou, spolu se svodnicemi, mnohy stokami, než vodními toky. Zvláště Litava je znečišťována již na horním konci toku jak průmyslovými, tak zemědělskými závody (k tomu přispívají i slavkovské závody), že z nich prakticky vymizel život. MěNV chce pomoci odstranit tento závažný nedostatek tím, že bude opět zahájena práce na městské kanalizační čistírně, pročištěn tok Postranná a Prostředniček a zahájeny práce na melioraci Litavy. Usiluje se rovněž o navrácení velkého rybníka k rekreačním účelům a to tak, že cukrovar, jež jeho uživatelem, jedná o stavbu chladicích věží a navrácení rybníka původnímu účelu. Zde je termín rok 1989. Čistota vod není však jen záležitostí veřejného sektoru. I občané by měli více dbát na čistotu vod, nevy pouštět do kanalizace škodlivé látky, nevyvážet do řeky i potoků odpadky, mnohy hygienicky velmi závadné.

Čistota města

Na tomto úseku se dosáhlo výrazného zlepšení (např. budování a udržování předzahrádek, rozšiřování zeleně ve městě, údržba parků i komunikací i čištění veřejných prostranství). Čistota města je věcí každého občana, každého návštěvníka města, neboť 2 pracovníci na veškerý úklid stačit nemohou. MěNV usiluje o získání zametacího vozu, který by pomohl aspoň nejfrekventovanější části města zbavovat prachu a nečistoty. Větší důraz musí být kladen na závody a další socialistické organizace, aby plnily svůj úkol garantů čistoty města ve svém okolí. To nezabývá občany jejich občanských povinností podílet se na udržování čistoty města jak na dvorech, tak i před domy. Příkladem

Důstojným způsobem jsou předávány první občanské legitimace nastupující generaci.

mohou být občané Vážan n. Lit., kteří spolu s JZD Brázdy míru trvale udržují tuto část města ve vzorném pořádku a čistotě. Velmi narušují čistotu a vzhled některých stavebníci neuváženým skladováním stavebního materiálu a jeho roznášením po okolí (písek, škvára). Vůbec otázce využívání veřejných ploch bude MěNV věnovat větší pozornost.

Zvláštní kapitolou je odvoz popele, kde pravidelně neodvážení, zvláště v době svátků, má za následek „přetékání“ popelnic na chodníky, roznášení odpadků větrem po ulici a popele do ovzduší. Tomuto problému bude MěNV přes poslance věnovat zvýšenou pozornost.

Další kapitolou je otázka skládek. Mnozí občané z pohodlnosti nebo z neodpovědnosti tvoří tzv. „divoké skládky“, které hyzdí město a jsou mnohy zdrojem infekcí. MěNV proto upozorňuje, že jsou stanoveny postupy pro skládku do r. 1987. Aby byl provoz na skládce organizovaný, je stanoven nad skládkou dozor a bude zajišťováno včasné urovnávání skládky. Nejobtížnějším obdobím pro čistotu města je každý rok cukrovarnická kampaň.

Péče o zdraví lidí

Zde se MěNV zaměřuje na dvě základní otázky: 1. vlastní životní prostředí, 2. na pracovní prostředí.

Na vlastní životní prostředí má nesporně vliv velký vzrůst projíždějících motorových vozidel, neboť měřené decibely v době špiček přesahují povo-

lenou normu. Tento nedostatek zvyšuje nadměrné množství výfukových plynů. O řešení tohoto problému píšeme ve stati o ochraně ovzduší. O péči o zdraví obyvatel přineseme pojednání v některém dalším čísle Zpravodaje. Při kontrole pracovního prostředí na závodech a dalších provozech nebylo zjištěno závažnějších nedostatků, neboť všechny organizace jsou po stránce pracovního prostředí, ochrany zdraví a bezpečnosti práce kontrolovány nadřízenými organizacemi.

MěNV bude muset více dbát na hygienickou situaci ve městě spolu s hygienickou správou, zvláště v práci obchodu.

Péče o ochranu půdního fondu

MěNV tuto otázku neustále sleduje, jak to ukládá usnesení 4. pléna ÚV KSČ, a to hlavně, aby se zbytečně a neplánovitě nezabírala na výstavbu neb jiné zemědělské činnosti zemědělská půda a také to, aby veškerá zemědělská půda byla řádně obdělávána a využívána. Zemědělská komise dala MěNV návrh na ozelenění volných ploch, které nejdou velkovýrobně obdělávat a uvnitř města nejsou nijak využity. V této činnosti spolupracuje zejména s Mysliveckým sdružením a dalšími organizacemi NF.

Péče o veřejné prostředí a faunu

Zde velmi aktivní úlohu sehrává komise pro životní prostředí, jejíž předsedou je Jan Jeřábek. Pracuje podle výsadbového plánu a řídí výsadbu zeleně v intravilátu i extravilátu města. Komise vede kroužek mladých přátel přírody Pionýrské organizace, organizuje soutěž „Rozkvetlé ulice“, zajistila vybudování zookoutku v prostoru nádrže Větrák, je iniciátorem jarní výsadby. Chrání stromy před jejich kácením, spolu se Státními lesy ochraňuje klidové prostředí v lokalitě Obora, zajišťuje ochranu alejí a také volně žijících živočichů, prostě všechno, co s ochranou životního prostředí souvisí.

Ochrana tvorby a ochrany životního prostředí je záležitostí občanů a celého MěNV ve Slavkově. Největší tíha leží na odboru výstavby, který spo-

lupracuje s jednotlivými zástupci státní správy: okresní hygienickou správou, státní vodohospodářskou inspekcí, s inspektorátem bezpečnosti práce, krajským střediskem Státní památkové péče a ochrany přírody, s odbory dopravy a dalšími odbory ONV, s Povodím řeky Moravy a Oblastní meliorační správou. Z přehledu je vidět, o jak složitou otázku jde: Jde o vytváření podmínek pro život nejen lidí, ale i zvířat a nakonec i stromů a všeho živého. Uvědomme si, že člověk utváří přírodu a příroda podnětí. Nechceme-li, aby se z naší vlasti stala poušť, musíme přírodu chránit. Proto rada MěNV projednává tuto závažnou otázku nejméně jednou do roka a dle potřeby při řešení dílčích otázek i častěji. Snaha MěNV však nebude nic platná, když občané disciplinovaně nebudou plnit závěry — bez investic se dá mnohé zlepšit již třeba zítra.

PROSBA K PAMĚTNÍKŮM

Poslední letošní číslo Zpravodaje chceme v převážné části věnovat vzpomínkám a historikám kolem vánoc a Nového roku v minulosti. Jistě i ve Slavkově byly tradiční zvyky, oslavy, události i zajímavosti kolem posledních svátků v roce. Jistě i u nás byly všem známé figurky, žijící odlišně od ostatních, a na něž se ještě dodnes vzpomíná, nebo žijí ve vzpomínkách pamětníků. Pomozte proto, pomocí našeho Zpravodaje uchovat tyto události a vzpomínky pro budoucí generace. Napište, nebo pozvěte našeho zpravodaje k sobě, aby vzpomínky sepsal. To všechno do 15. listopadu. Budeme vděční i za tip, kdo by mohl o těchto událostech podat svědectví. Přispějete tím historií i mladé generaci k poznání života v minulosti v našem městě!

Máte-li fotografie, nebo jiný historický materiál, dejte je k dispozici. Můžete upozornit i na některé knižní nebo brožurkové vydání!

A ještě něco: sbíráte-li vtipy, slovní i kreslené, půjčte je redakci pro uveřejnění pro zpestření silvestra. Pomůžete k dobrému náladě i svých spoluobčanů! (Mohou být i krátké veselé historicky, události).

NÁŠ CUKROVAR A JEHO 111. KAMPAŇ

Ano, náš cukrovar byl založen v roce 1872 jako rolnický cukrovar. Pak několikrát změnil majitele a pro výhodné postavení (v okolí se dařil cukrovce, stojí v sousedství železniční stanice, což mělo v minulosti velký význam pro přísun cukrovky), začal dominovat v této činnosti široko daleko. Po první světové válce byl „povýšen“ na rafinerii a vozil se sem surový cukr ze Sokolnic a Vyškova. V roce 1945 byl dán pod národní správu a v roce 1948 se stal národním podnikem, dnes je součástí koncernového podniku Jihomoravské cukrovary v Uh. Hradišti.

Po roce 1900 se stal i revolučním centrem dělnictva na Slavkovsku. Proslavila jej zejména stávka za všeobecné a rovné hlasovací právo v roce 1905, při níž byli dokonce dva dělníci zastřeleni.

Dnes výhoda položení cukrovaru na železniční vlečce ve stanici ČSD Slavkov je využívána pro předzásobení tuhými palivy a vápence. Doprava řepy v kampani je zajišťována auty a vlekly. A že to není malý úkol vidíme z toho, že denně cukrovar zpracuje 110—120 vagonů řepy. Aby bylo dosaženo tak vysoké kapacity, bylo nutno několikrát zařízení modernizovat. V posledních letech investice na modernizaci zařízení činily přes 100 miliónů Kčs. V příštích letech, kdy technický rozvoj zasáhne i do tohoto odvětví, to bude několikrát více. Při-

Jsou ještě pamětníci stavby prvního řepného kanálu u cukrovaru. Našlo by se dnes tolik zdatných pracovníků?

pravuje se modernizace technologického komplexu, která nejen že zproduktivní výrobu, ale umožní vrátit hektar půdy zemědělství, dále se připravuje výstavba chladicích věží (čímž by odpadlo znečišťování „velkého rybníku“ a tento bude vrácen rybářům), zmodernizuje se doprava tuhého paliva, výstavba mechanizované vápenky a hašenky ušetří pracovní síly i zdraví lidí a předpokládá se výstavba cukerních sil, které umožní zjednodušit manipulaci s cukrem.

Samozřejmě, že se rozšíří i sortiment: začne se vyrábět tzv. tekutý cukr, hlavně pro zásobování podniků potravinářského průmyslu (pekaři, vinaři, pivovarníci, cukráři atd.). Výhodou je, že se nemusí uvádět do krystalického stavu a pak zase rozpouštět. Pro vnitřní trh se chystá výroba moka-kostek a barevný cukr pro naše hospodyňky, které rády dělají ozdobné cukroví. Také „zlatý sirup“ uvítají hlavně maminky dětí (obohacený zahuštěný tekutý cukr do čaje, mléka apod., rychleji rozpustný).

Ještě jedna zajímavost: po zmodernizování výrobního procesu bude mít cukrovar stále — a to vysoce kvalifikované — zaměstnance. Sezónní zaměstnanci budou přicházet v úhvu jen při manipulaci s řepou mimo závod. Pak bude jistě i uvnitř závodu větší pořádek. S rekonstrukcí budov se zatím nepočítá, ale stane se z našeho cukrovaru vzhledem sice nestor, ale svou vitalitou a produktivitou mladík.

Modernizace sklizně cukrovky nese sebou i problémy cukrovaru. Pamětníci vědí, že cukrovka do cukrovaru musela být dodávána čistá, bez zelených zbytků skrojků. Dnes sklízí cukrovku stroje. Cukrovka je do cukrovaru nebo na skládky přivážena mnohdy obalena blátem, zelených skrojků až hrůza, že některé fáry musí být vráceny (50 % srážky není výjimkou!) Přitom — na rozdíl od železnice — jsou komunikace nákladními auty, traktory, přívěsy, tak znečišťovány, že toto musí řešit další orgány (viz následující článek). Špatný stav dodávané cukrovky je zaviněn nekvalitní prací sklízecích strojů. I na tomto úseku se dělá opatření a nově získané typy snižují ztráty z nynějších

průměrných 30 % na pouhých 5 %. Mnohé zemědělské závody nechaly lány cukrovky zaplevelené a nyní i na fůrách s cukrovkou se nachází i lebeda a jiný plevel a to nijak neusnadňuje manipulaci při výrobě v cukrovaru. A to není všechno. Dost velké procento řep je poškozeno a dost jí ještě zůstane na poli, jestliže nedobrou dělána opatření k dosbírání. I škůdci. (mšice a háďátka) poškodili bulvy. A když k tomu připočteme 550 ha zaorávek a 2 a půl tisíce ha druhých osevů, pak se nedivíme, že plánovaný výnos klesá asi na 75 %, a kampaň skončí pravděpodobně již na začátku prosince.

Ještě jeden problém: cukrovar by potřeboval, aby na základě směrnic vlády zemědělské podniky dodávaly cukrovku plynule (jsou vypsaný i prémie), ale s vyorávkou se šturmuje, tak dvoudenní zásoba zakrátko stoupne na měsíční. Na skládkách se musí cukrovka ošetřovat a vznikají další ztráty.

A nakonec cukernatost, která je nejdůležitější pro konečný efekt: desetiletý průměr je 15,17, letos v důsledku velkého sucha v době vegetace ukazuje průměr 14,08 %. A to vyžaduje od cukrovaru i zemědělských závodů: **ani řepa nazmar jak na poli, tak skládkách a při zpracování!** Vždyť cukr je naše bílé zlatol!

OPATŘENÍ V DOBĚ KAMPANĚ

Bylo třeba dělat včas opatření, aby proběhla bez závad, neboť je to velké zatížení nejen pro dopravu řepy a řízku, ale i bezpečnost dopravy a čistotu města. Proto se již 20. září 1983 sešel na MěNV aktiv odpovědných pracovníků, aby projednali opatření pro optimální průběh cukrovárenské kampaně.

Předně byla řešena otázka skládek. Z těch se nejvíce roznáší bláto na komunikaci. Proto bylo uloženo cukrovaru, aby byl ustanoven jeden pracovník, který bude dbát na to, aby bylo vyváženo co nejméně bláta a hned po znečištění aby byla pohotově mechanizace k očištění komunika-

ci. Pro bezpečnost dopravy vůbec musí cukrovar prostřednictvím OSS zajistit příslušné dopravní značení (Ul. ČSA, B. Němcové, Lidická, Bučovická).

Všichni řidiči budou poučeni, aby nepřekládali vozidla řepou, příp. řízkami, aby pak při přepravě, zvláště zatáčkách, neztráceli náklad, což je nebezpečné pro provoz na komunikacích, zvláště u řízků (zvyšuje se nepředvídatelná kluzkost pro ostatní uživatele komunikací).

K čištění vozovek bude cukrovar udržovat v pohotovosti radlici, fekální vůz s kropicím zařízením a nakladač HON. Čištění komunikací bude — na základě zkušeností z minulých let — prováděno i na příjezdech do sídliště Gottwaldovo a v ulici Nádražní.

Na komunikacích nebude snížena rychlost (tedy pozor!). Jedině v ulici B. Němcové, kde je trvale snížena rychlost, bude toto omezení platit i v době kampaně. Všechny dopravní značky, vztahující se ke kampani, budou ihned po skončení kampaně odstraněny (konec kampaně se počítá 5. nebo 6. prosince). Úklid na skládkách musí být proveden do 30. března 1984.

Nyní je třeba jediné: disciplínu u pěstitelů cukrovky i dopravců a ostrážitost všech občanů, jak chodců, tak motorizovaných, aby kampaň proběhla bez závad, škod a zranění...

● **Občanský zákoník v § 416 odst. 1** ukládá každému občanu i organizacím právní povinnost upozornit jiného občana nebo organizaci, popřípadě orgán, na **hrozící závažnou škodu**. Upozornění musí být včasné, zpravidla bezodkladné, aby zákrok k odvrácení škody splnil sledovaný účel.

● **Změna systému přijímacího řízení** na střední školy a SOU je podle nového školského zákona v tom, že na některé se budou podávat přihlášky 15. 12. 1983, jinam 15. 1. 1984 nebo 15. 2. 1984. Přijímací zkoušky se asi o měsíc uspíší.

DESET LET POŽÁRNÍ STANICE

Před deseti lety byla pro zvýšení akceschopnosti při požárech, živelných pohromách, vyprošťování osob z havarovaných dopravních prostředků a zamořených prostor otravným plynem, které uvážnou ve visuté nebo těžce přístupné poloze, při sebevražedném úmyslu, při nebezpečí utonutí nebo hledání utonulé osoby a dalších havarijních situacích, ve kterých je ohrožen socialistický majetek i majetek občanů a životy lidí i zvířat, zřízena ve Slavkově požární stanice okresního veřejného požárního útvaru ve Vyškově. Této požární stanici byl určen hasební obvod, který sahá od Křižanovic, Rousínova, Holubic a Velešovic až po obce Bošovice a Lovčičky. Zásahy jsou prováděny na požární i mimo hasební obvod, ba i mimo okres. Na této stanici jsou ve stále pohotovosti požárníci z povolání ve dne i v noci, o sobotách, nedělích a svátcích. Od počátku letošního roku do konce srpna zasahovali v 35 případech.

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ

Aby se předešlo velkým škodám, nebo dokonce ztrátám na životech, měl by každý občan vědět:

Každý případ je třeba neprodleně hlásit na požární stanici ve Slavkově, telefon číslo 94 12 22, nebo osobně na požární stanici ve Slavkově, ulice Malinovského.

Při hlášení případu je nutno uvést:

1. Jméno, adresu a telefonní číslo volající osoby (odkud volá)
2. Přesné určení místa případu.
3. Druh a rozsah požáru nebo jiného případu.

Vzhledem k tomu, že většina občanů má svůj majetek pojištěn, je důležité, aby **každý požár nebo jiný případ** byl ohlášen požárnímu. Vyvarujete se tak nepřijemnostem při likvidaci škody, neboť pracovníci pojišťovny a příslušníci VB vycházejí ze zpráv, které jim dodají požárníci.

Vybavení naší požární stanice: 3 autocisterny (obsah 12,5 kubických metrů), velitelské vozidlo (vše na obr.), dále pojízdná dílna, sloužící v případě potřeby jako osvětlovač, odsávač kouře, výsuvný žebř do výše 18 metrů, práškový dvoukolový hasicí přístroj a další. Třeba podotknout, že tuto techniku ještě doplňuje vybavení organizace dobrovolného Svazu požární ochrany.

Nebojte se ohlásit i malé požáry požárníku! Mnoho občanů žije v domnění, že za poskytnutou pomoc požární jednotkou se platí. Požární jednotky provádějí veškeré zásahy **z d a r m a!**

Npor. Jan Šikuta,
velitel pož. stanice
ve Slavkově

INFORMACE O ZVLÁŠTNÍCH SLUŽBÁCH VE SLAVKOVĚ

Předprodej jízdenek ČSAD

Pondělí 6—9 hod., Středa 12—18 hod., Pátek 12—18 hod. Ulice Čs. armády

Advokátní poradna

Každé pondělí od 9 do 12 hod. v zasedací místnosti na MěNV. Vchod budovou čp. 65

Notářství

1. a 3. pondělí v měsíci od 9 do 12 hod. Úřadovna: přístavba Společenského domu, místnost č. 5

Zelený čaj

Ke konci roku 1983 se uskuteční prodej zeleného čaje z dovozu. Čaj je čínské provenience a bude se prodávat ve stogramovém balení.

ZE ZAHRANIČÍ DO SLAVKOVA

Po tři týdny od 1. srpna dlela ve Slavkově brigáda mladých lidí z Anglie, Skotska, Holandska, Dánska, Francie, Finska, Itálie a USA. Celkem 25 mladých lidí. Tyto brigády organizuje ÚV SSM ve spolupráci s CKM a Krajským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody v Brně. Patronát nad touto brigádou převzal OV SSM ve Vyškově.

Posláním těchto akcí je vytvořit možnost mladým lidem na Západě poznat skutečný život i pracovní možnosti a péči o pracující v Československu. Průměrný věk účastníků brigády byl 21 let.

Před nástupem 1. srpna byli brigádníci přijati čelnými představiteli OV KSČ i OV SSM, prohlédli si Zbrojovku Vyškov, besedovali v závodním klubu Rostex a nakonec byli přijati na MěNV ve Slavkově.

Ubytování byli ve slavkovském zámku, kde si vytvořili „polní podmínky“ bez velkého komfortu a bylo vidět, že chtějí utéci z prostředí, kde mají tyto podmínky daleko lepší.

V zámku upravovali veřejně prostranství kolem zámku, čistili valy, vyčistili trafostanici, natírali mřížky a provedli základ pro dvě sochy.

Při besedě vyjádřili díky slavkovským občanům, neboť mohli využívat hřiště, důkladně si prohlédnout zámek, někteří si „zadovářili“ v dostihové stáji, navštívili hrobku Kauniců na místním hřbitově i muzeum, byli

Účastníci mládežnické zahraniční brigády čistí u slavkovského zámku okapy.

se podívat na práci naší naivní malířky Ludmily Procházkové a byli zvaní i do rodin, kde jim nejvíce chutnaly české koláče. Kromě toho dělali výlety do okolí. Nejvíce je zaujal výlet do Moravského krasu a na hrad Pernštejn.

Při besedě ocenili sociální jistoty našich lidí, ale pozastavovali se nad některými otázkami, např. proč máme ve vlcích ještě 1. třídu a ne jednotnou, jak to, že máme jednotné ceny, vysoce ocenili, že ženy mají stejný plat jako muži za stejnou práci, starost o pracující jak v závodech, tak i mimo pracovní dobu (zvláště rekreační péči), dobrou zdravotnickou péči a další otázky, které kontrastují s životem na Západě. Slíbili, že o tomto všem budou, po návratu domů, svým přátelům vyprávět. A protože se ve Slavkově cítili dobře, bude to dobré svědectví.

Nakonec vyjádřili všem Slavkovákům díky a ujistili, že se rádi přijedou opět podívat.

PŘÍKLADNÁ DOHODA

Semenářský státní statek ve Slavkově uzavřel příkladnou dohodu o spolupráci s komisí pro životní prostředí při MěNV při zajišťování provozu koutku živé přírody, který byl letos otevřen v lokalitě „U větráku“ na ulici ČSA. Státní statek poskytne koutku živé přírody pro zvířata, ptáky a ryby bezplatně 2 pytle odpadu ječmene a 4 pytle odpadu pšenice a 1 kopku sena a to nejen letos, ale i v příštím období. Za tuto pomoc bude koutek živé přírody kdykoliv jak zaměstnancům SSSS, tak i dětem zaměstnanců k dispozici.

Vyzýváme i jiné závody, instituce a občany, aby následovali dobrého příkladu Semenářského státního statku a to nejen v zajišťování potravy, ale i provozu a jiných potřeb zookoutku!

● 14. října hostoval ve Slavkově populární Václav Neckář se skupinou Bacily. Jeho vystoupení mělo příznivý ohlas mezi mladými posluchači, kteří požadují více takových kulturních akcí.

POCHVALA VÁŽANSKÝM ŽENÁM

Jistě není tajemstvím, že na katastru města Slavkova kromě Semenářského státního statku hospodaří i JZD Brázdy míru se sídlem v Nížkovcích. Toto JZD je řízeno formou středisek a jedním ze středisek je i hospodářské středisko ve Vážanech nad Lit., které má celkem 512 hektarů orné půdy.

Rostlinná výroba družstva je zaměřena na výrobu obilovin, cukrovky, brambor, máku, luštěnin, jednoletých a víceletých pícnin. Nejnáročnější plodinou na ruční práci je nesporně cukrovka, kterou toto středisko má letos zaseto na 76 hektarech. Již tradičně je její obdělání zajišťováno formou závazků jak členek JZD, tak i místních občanů. Největší podíl na obdělání cukrovky má stálá pracovní skupina Jiřiny Pruchové, která má 24 pracovnic, neboť zajišťuje obdělání cukrovky na 45 hektarech. Zvláštní uznání zaslouží ty pracovnice, které obdělají přes 2 hektary: Jiřina Pruchová, Josefa Hloučková, Růžena Novotná, Božena Charvátová, Jiřina Nováková, Marie Novotná a Julie Růžičková. Poděkování zaslouží ty pracovnice, které již dosáhly, nebo v brzké době dosáhnou 80 let (Růžena Štiplová, M. Hofírková, E. Hrabovská a L. Lábrová) a i přes vysoký věk stále dokazují, že jsou platnou silou jak pro JZD, tak i naši společnost.

Nyní se již cukrovka sklízí. Letošní rok nebyl pro její vývin příznivý, dva a půl měsíce trvajících sucha a tropická vedra měly vliv na její vývin. Jestliže se dosáhlo přesto dobré úrody, je to zásluha těchto pracovníků a obětavých žen, kterým patří i naše poděkování.

PODĚKOVÁNÍ ZA OCHOTU

Marie Simerská si nemůže své záležitosti ze zdravotních důvodů sama vyřizovat. Ja odkázána na ochotu a pomoc druhých lidí, zejména občanů a poštovních zaměstnanců. Na požádání jí ochotně pomohou vyřadit záležitosti i poštovní administrativu. Za tento projev lidskosti jim patří díky.

KDO BYL AUTOREM SLAVKOVSKÝCH ZNÁMEK V ROCE 1945?

Na toto téma přišly dva příspěvky ve snaze osvětlit historickou pravdu: od Jiřího Šilhánka, který bydlel ve stejném domě jako tiskárenský strojmistr Karel Snášel i malíř Karel Kryl a od Karla Řičánka, typografa, který byl tehdy v tiskárně Řetický a Vencevides zaměstnán. Oba se shodují v názoru, že obrazy vyryl Karel Snášel, který byl členem Revolučního národního výboru ve Slavkově. Jiří Šilhánek tvrdí, že viděl linoryty formátu A4 s náměty, uvedenými na známkách, Karel Řičánek zase, že šlo o rytiny do olovených destiček a má pravdu, protože se to shoduje s protokolem po vytištění v r. 1945. Jiří Šilhánek to vyjadřuje výrazem „s největší pravděpodobností Karel Kryl“, (autorství námětu). Je ale možná spolupráce těchto dvou, jelikož bydleli ve stejném domě. Karel Snášel později pracoval v Brně a vystavoval své grafické práce s podpisem grafik Karel Snášel. Rovněž tak Karel Kryl se po roce 1945 věnoval malířství a často vystavoval své obrazy v prodejné Díla na Gagarinově ulici (dříve Kobližná). Čili hlavní zásluhu i na vytištění a přípravě olovorytiny má Karel Snášel, i když za možné spolupráce Karla Kryla (při hledání námětu). Vyryté iniciály na známkách SK mohou znamenat jak Snášel Karel, tak zkratkou Snášel-Kryl.

Ještě jednu zajímavost sdělil Karel Řičánek: po osvobození bylo město bez elektrického proudu. Lidé však vyžadovali vydávání Slavkovského zpravodaje. Díky pochopení tehdejšího ředitele cukrovaru Sázavského bylo využito generátoru cukrovaru k dodávce proudu do tiskárny. Proud však stačil jen pro tiskárnu. Provizorní vedení z cukrovaru do tiskárny provedl elektromontér Energetických závodů Karel Šebeček.

Z přehledu je vidět, že se slavkovské známky nerodily snadno a byly vytištěny jen díky pochopení obětavých lidí. Karlu Řičánkovi i Jiřímu Šilhánkovi za jejich pomoc a informace děkujeme.

ŘÍKALI MU „RUDÝ HRABĚ“ ...

Na podzimní dny letošního roku připadnou dvě výročí, která se vztahují k osobě hraběte dr. Václava Kaunice, majitele slavkovského panství v letech 1897—1913.

26. září tomu bude 135 let co se dr. Václav Kaunic narodil. Ve čtyřech letech mu zemřel otec a jeho matka Eleonora Voračická jej, spolu s dalšími dětmi, vychovávala sama. Učila své děti lásce k českému národu, k jeho slavné minulosti, vedla je i k zájmu o tehdejší českou kulturu. V jejich pražském domě bývali častými hosty čeští národní buditelé. Nacházeli zde vzácné porozumění pro práci i materiální podporu. Např. Božena Němcová na důkaz vděčnosti věnovala v roce 1855 první vydání „Babičky“ této vzácné ženě.

Václav hrabě Kaunic

Václav hrabě Kaunic absolvoval české gymnázium v Praze a v roce 1873 dosáhl na pražské univerzitě doktorátu práv. V roce 1877 se oženil s Josefinou Čermákovou, herečkou Prozatímního divadla v Praze. Její sestra Anna byla provdána za hudebního skladatele Antonína Dvořáka.

Do aktivního politického života vstupuje Kaunic v 80. letech 19. století. Tihnul spíše k radikálismu a tak se po zvolení do českého zemského sněmu dostal záhy do rozporů s většinou členů velkostatkářského klubu a mandát složil. Od roku 1885 byl již zvolen také do říšského sněmu ve Vídni.

V dobách, kdy nemělo dělnictvo vlastní zastoupení v parlamentě, nalezlo právě v něm, mezi všemi českými poslanci, svého nejoddanějšího mluvčího.

Dr. Václav Kaunic končí svou veřejně politickou činnost v roce 1897 (1895 umírá jeho manželka a dva roky nato i bratr Albrecht). Roku 1897 složil mandát do zemského sněmu i říšské rady a odjíždí na Moravu.

Když se v roce 1908 jako šedesátiletý oženil podruhé s mladičkou Josefou Horovou, dcerou rolníka ze Žinkov, daroval při této příležitosti brněnský kaunicovský palác (dnes budova univerzitní menzy na Brandlově ulici), jako základ nadace pro stavbu studentských kolejí českých vysokých škol v Brně. Byl zvolen předsedou tohoto spolku. Touto nadací vědomě podpořil snahy o založení druhé české univerzity v Brně.

Sledoval pilně přípravy pro stavbu kolejí a staral se nejen o finanční zajištění, ale i obsahovou a architektonickou tvář. Žel dokončení stavby se nedočkal, zemřel 14. října 1913.

Hrobka Kauniců na slavkovském hřbitově

Jak píše „Právo lidu“ ze dne 20. října 1913: „Umřel muž vysoké, nadprůměrné inteligence, vzácných kvalit duševních, neposkrvrněného charakteru, jež se však neuzavřel do čínského zdi předsudků své kasty a šlechta ho za to vyvrhla ze svého středu. Ke Kaunicově rakvi nepřišla včera z české aristokracie ani noha... Ale přesto přese všechno byl včerejší pohřeb Václava Kaunice veliký a slavný a aby byl slavným, to učinilo organizované dělnictvo sociálně demokratické...“

Od této události uplynulo v říjnu 70 let. Časový odstup a možnost nahlédnout do archivní pozůstalosti dr. Václava Kaunice, kterou převzalo slavkovské muzeum v roce 1961, nám umožňuje lépe ocenit význam jeho osobnosti a přínos pro politický i kulturní život na přelomu našeho století.

Božena Víchová

Blahopřání k šedesátinám dirigenta Slavkovského orchestrálního sdružení Břetislava Rozsypala

Málokteré město se může pochlubit tak bohatou koncertní činností, jako Slavkov. U Městského kulturního střediska je registrováno padesátičlenné hudební těleso — Slavkovské orchestrální sdružení, které v roce 1985 dovrší 50 let svého trvání. Orchester propaguje při koncertech především vážnou hudbu a podílí se na obohacení kulturního a společenského života města.

Nemalou zásluhu na trvalé aktivní činnosti orchestrálního sdružení má BŘETISLAV ROZSYPAL, dirigent symfonického orchestru, který se 10. srpna 1983 dožil významného životního jubilea 60 let.

Jeho dirigentská činnost začíná již v roce 1943, kdy byl požádán slavkovskými ochotníky o nastudování a řízení operety Rudolfa Piskáčka „Perly panny Serafinky“. „K vážnější dirigentské práci jsem se však dostal až v roce 1955,“ říká Břetislav Rozsypal, „kdy mě tehdejší dirigent orchestrálního sdružení Ladislav Vykoupil jmenoval svým zástupcem“. Následovalo nastudování klasických operet mimo jiné operety Oskara Nedbala „Polská krev“, Lehárovu „Země úsměvů“, Hervého „Mamzelle Nitouche“ a jiné, aby však zvládl náročnou dirigentskou práci, musel Břetislav Rozsypal dále studovat a prohlubovat potřebné znalosti. Účastnil se dvou celostátních kursů pro amatérské dirigenty v Praze a absolvoval dirigentský kurs v Liberci.

10. března 1956 poprvé stanul za dirigentským pultem Slavkovského orchestrálního sdružení a řídil svůj první samostatný koncert. Na podzim v roce 1956 Ladislav Vykoupil onemocněl a od té doby se stal B. Rozsypal stálým dirigentem orchestrálního sdružení.

Břetislav Rozsypal se tak po dlouhou dobu angažuje jako dirigent a hudebník v rámci zájmové umělecké činnosti a podílí se na tvorbě kulturního života Slavkova a okolí. Za to mu patří dík a naše uznání.

Do dalších let mu přejeme pevné zdraví a mnoho dalších tvůrčích úspěchů.

Životní jubileum

14. října 1983 se dožila „kulatého“ životního jubilea VIOLETA KRIVÁNKOVÁ, samostatná výtvarnice městského kulturního střediska. Její práci znají nejen občané Slavkova, ale i jeho mnozí návštěvníci, kteří obdivují vkusnou výzdobu při politických, kulturních i občanských akcích a výročích. Vytváří nejen tzv. velkou názornou agitaci, ale také poutače, panely k různým tématům, zdobí tribuny i jeviště, pomáhá při výstavkách v agitačním středisku. Její pomoc oce-

ňují i na slavkovských závodech, kde pomáhá agitačním kolektivům radou i pomocí. I Sbor pro občanské záležitosti a další instituce jí vděčí za vkusné pozvánky, blahopřání a čestná uznání, i estetickou výzdobu matricních materiálů.

Kolektiv MKS a přátelé jí popřáli do dalších let dobré zdraví a ještě hodně tvůrčích úspěchů. A redakce Zpravodaje, kterému také pomáhá zvyšovat estetickou úroveň, se k tomuto blahopřání, i za kulturní občany, připojuje.

MELODIE VĚČNĚ ZELENĚ

Městské kulturní středisko ve Slavkově u Brna uspořádá 5. listopadu 1983 ve velkém sále Společenského domu reprízu úspěšného zábavného hudebního pořadu taneční hudby pro starší i mladší pamětníky pod názvem „Melodie věčně zelené“. Studiový taneční orchestr MKS pod vedením Miloše Hložka a uměleckého vedoucího PhDr. Jiřího Majera uvádí melodie Jaroslava Ježka, G. Millera, A. Svojíka a dalších z let 1930—1950 a ukázky z her Voskovce a Wericha ze slavné éry Osvobozeného divadla.

Nově nastudované, hudebně zábavné pásmo se již s velkým úspěchem odehrálo 25. června 1983 ve Slavkově, 7. října v Drnovicích a 14. října v Bučovicích. Ve formě výchovného koncertu se uskuteční 4. listopadu dvě vystoupení pro základní školy ve Slavkově, Hodějovicích, Němčanech a Kobernicích, která přispějí k estetické a hudební výchově mládeže.

Studiový taneční orchestr navazuje na bohatou tradici taneční hudby, která sahá až do roku 1930, kdy vznikl ve Slavkově první taneční orchestr TAJB.

Následovaly další a další, jako například smyčcový orchestr Ladislava Vykoupila a Františka Rybníka z let 1930—1947, taneční orchestr „Swing band“ 1953—57, „Styl“ 1962—68, „Studio“ 1969—81 a jiné.

Kdybychom pátrali po počátcích taneční hudby, museli bychom se vrátit až do minulého století. Vzpomínky však přenecháme historikům a pozornost budeme věnovat taneční hudbě po roce 1930. Na rozhraní dvacátých a třicátých let pronikla na českou půdu exploze taneční hudby, které se všeobecně říká „jazz“.

Naše město, s bohatou a pokrokovou tradicí, neodolává této vlně a v roce 1930 vzniká ve Slavkově orchestr, uvědoměle pěstující moderní taneční hudbu, ovlivněnou jazzovými proudy, zejména swingem. Tento orchestr od svého založení užívá název „The amateurs jazz band“, ve zkratce „TAJB“. Zakladatelem a duší orchestru byl Antonín Klimeš. Druhým zakladatelem TAJBU a nejbližším spolupracovníkem A. Klimeše byl dirigent a vynikající houslista Ervín Spáčil. V letech 1938—44 pod taktovkou E. Spáčila dodává lesk tehdy moderním operetám, uváděným slavkovskými divadelníky. Taneční orchestr TAJB působil do roku 1947 a dal ten nejlepší základ všem následujícím souborům, provozujícím taneční hudbu.

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO ve Slavkově připravuje

3. 11. — **Výchovný koncert pro odborná učiliště**
„Jaroslav Ježek a osvobozené divadlo V-W“
Studiový taneční orchestr MKS Slavkov
5. 11. — **Melodie věčně zelené**
Repríza hudebního pořadu taneční hudby.
Studiový taneční orchestr MKS
7. 11. — **Oslava 66. výročí VRŠR**
a zahájení Měsíce československo - sovětského přátelství.
Dětský pěvecký sbor „Kantiléna“
12. 11. — **Árie a sbory z českých oper**
Slavkovské taneční orchestrální sdružení a pěvecký sbor SZK Moravice.
26. 11. — **„Pěst na oko“**
Satirické divadlo Večerní Brno.
10. 12. — **Soutěž ve společenském tanci**
Mistrovství ČSSR — postupová třída C
17. 12. — **Koncert a beseda**
se skladatelem P. Blatným

Studiový taneční orchestr při Městském kulturním středisku ve Slavkově pod vedením Miloše Hložka a uměleckého vedoucího souboru PhDr. Jiřího Majera chce přispět ke zdaru „Roku české hudby“ zábavným hudebním pořadem nejúspěšnějších melodií z let 1930—1950. Na své si přijdou mladí i starší posluchači, kteří mají rádi jazz.

ZDRAVOTNICKÉ SLUŽBY

Obvodní lékaři:

MUDr. Zemanová Anna:
Po, St, Čt, Pá 7.30—13 hod. Út 12.30—18 hod.
MUDr. Žampach Svat.:
Po, Út, Čt, Pá 7.30—13 hod., St 12.30—18 hod.
MUDr. Suchánková Eva:
Po, Út, St: Pá 7.30—13 hod., Čt. 12.30—18 hod.
MUDr. Hartl Zdeněk:
Út, St, Čt, Pá 7.30—13 hod., Po 12.30—18 hod.

Dětské lékaři:

MUDr. Sagher Petr:
denně 7.30—9 hod. v úterý 15—17 hod.
Poradna (pro zdravé děti) v sudé týdny v úterý 13—14 hod.
MUDr. Vodová Dana:
denně 9.45—12 hod, ve středu 15—17 hod. Poradna v liché týdny v pondělí a v sudé týdny ve středu vždy 13—14.30 hod.
MUDr. Novotná Pavla:
denně 7.30—8.45 hod. ve středu 10—11 hod. Poradna v lících týdnech ve středu 12—14 hod.

Kožní: ve čtvrtek 7.30—13 hod.
Psychiatrie: v úterý 7.30—13 hod.
Oční: Po 7.30—11 hod., St 7.30—13 hod.

Chirurgie: v úterý a pátek 8—13 hod.
Diabet. poradna: v úterý 7.30—13.30 hod.

Interní: denně mimo úterý 8—14.30 hod.

Biochemická laboratoř: v úterý 7.30—15.30 hod. pro diabet. poradnu v ostatní dny 7.30—9 a 13—15.30 hod.

Gynekologie:
pondělí 7.30—12 hod. (poradna pro těhotné) 12—16.45 gynekologie úterý (liché) 7.30—13.45 hod. prevence (pro zvané), (sudé) 11.30—13.45 poradna pro rizik. těhotenství středa (liché) 7.30—12 hod. prevence pro zvané (sudé) 7.30—10.30 prevence pro zvané
pátek 7.30—13.45 hod. gynekologie

Oddělení TRN:
Po, St, Čt 7.30—12 hod., Út 21.30—16.30 hod. (pro zaměstnané)
Štítová fotografie: Po, St, Čt 8—10 hod., Út 13—15 hod.
Rtg. Po 10—12 hod., Út a Pá 8—12 hod., St 10—12 hod. tomografie —

Rehabilitace a elektroléčba:
Po—Pá 7.30—12 hod., odpolední ordinace pro zaměstnané Po—Pá 15—16.30 hod. Rehabilitace dětí: mimo úterý každý den 13—14.30 hod.
Lékárna: Po—Pá 7—17 hod., So 8—12 hod.

Sdružená závodní ordinace:
Po 7.30—17 hod., Út—Pá 7.30—13 hod.

Upozornění!

Na všechna odborná oddělení musí být doporučení ošetřujícího lékaře (mimo gynekologii). Na oční oddělení je volný přístup jen za účelem předpisu brýlí, jinak jen na doporučení ošetřujícího lékaře! O službách zubního oddělení přineseme zprávu v příštím Zpravodaji.

LÉPE JEDNOU VIDĚT, NEŽ TŘIKRÁT SLYŠET...

Toto pořekadlo si každý uvědomí, když přijde pomoci na stavbu našeho nového koupaliště. Je u nás mnoho staveb v akci „Z“, ale málo tak náročných, jako tato stavba. A to nejen co do monumentality, ale i technologického zařízení a dalšího vybavení. A slavkovské občany ctí to, že stavba pokračuje takovým tempem. Mohla by být dál, kdyby pochopili a pomohli všichni...

V současné době se dokončuje dlažba na slunné terase, jsou dozdivány příčky v technickém objektu, dokončuje se zastropení obslužné chodby v západní části bazénu, jsou prováděny vnitřní omítky po předchozím provedení elektroinstalace. Dále jsou dokončovány odpady od jednotlivých předpádových žlábků, kudy bude proudit voda do trysek v bazénu a byla provedena venkovní kanalizace kolem objektu.

Co by bylo třeba ještě letos: dokončit obslužnou chodbu, provést terénní úpravy do tvaru definitivní podoby, osadit prosklené portály v části šaten, dokončit elektroinstalaci a omítky, dokončit vnitřní odpadovou kanalizaci, dokončit stanoviště pro plavčíka, dokořpletovat slunnou terasu a úpravnu vody a zazimovat stavbu.

Že se vám to zdá mnoho práce? To máte pravdu, ale jak praví staré přísloví: Co jednomu nemožno, všem dohromady snadno. Proto záleží na každém občanu, aby pomohl — věc půjde od ruky.

Stavba roste — a my rosteme s ní, může říci každý, kdo jí věnoval svůj volný čas i schopnosti. Mnoho se jich naučilo zednickému „kumštu“, pochytilo znalosti na odborných pracích (elektrikáři, vodaři, obkladači a další).

Velký kus práce udělali na stavbě důchodci Josef Štěpnička, Oldřich Po-

Na fotozáběru je vidět moderní architektura a rozsáhlost stavby koupaliště.

daný, Václav Hložek, Oldřich Chroměček a také žena Růžena Dvořáková.

Také elektrikáři Ivan Durek a Karel Rotrekl pomohli „vytrhnout trn z paty“ a uspíšili elektroinstalaci. A tak bychom mohli chválit občany, učiliště, brigády ze závodů, masové organizace, školy a další a další. Tuto činnost zhodnotíme v některém dalším Zpravodaji.

Duší stavby je důchodce František Chaloupka, kterému prakticky všechny starosti leží „na bedrech“. Musí se starat, aby pro každého brigádníka byla připravena práce, odpovídající jeho stáří, tělesné síle, znalostem a schopnostem, aby byl co nejlépe využit.

Že akce má „tempo“ a kvalitně prováděné práce, na tom má velký podíl Vladimír Bajer, který má nad stavbou dozor. Technologickou část — která je značně náročná, o čemž se brigádníci sami přesvědčují, má na starosti inženýr Antonín Světlík.

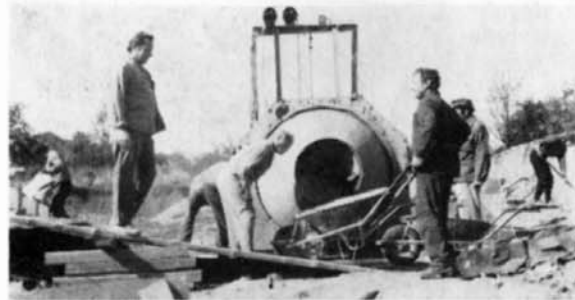
Také komise pro výstavbu v čele s předsedou Milanem Mendlem a za spolupráce celého odboru výstavby, který vede Jan Hudec, má velkou zásluhu na organizátorské a zásobovací práci i dobrém chodu stavby. Tak se ve Slavkově spojilo několik obětavých lidí, kteří, spolu s ostatními brigádníky, občany, závody i díky pochopení, někdy i v maličkostech, spolupřispívají velké dílo.

Nyní je si jen přát, aby koupaliště bylo v termínu dokončeno a již příští léto — zvláště bude-li tak horké, jako bylo to letošní — sloužilo veřejnosti.

A pak se možná budou stydět ti, kteří také přijdou, a nepomohli. Dali přednost svému pohodlí, svým zájmům a myslí jen na sebe. Jako v té říkance o obědě: „Kampak ty běžíš, když jsi nemlátíl? — „Když už jsem

na cestě, tak se nevrátím!“ Ale ještě každý občan má dost příležitosti, aby pomohl dobré věci.

Přece dokážeme to, co jinde — a dokonce lépe!

MYSLIVECKÝ MEMORIÁL

17. září 1983 uspořádali kynologové základní organizace ČMS ve Slavkově soutěž v norování na lišku, nazvanou „Memoriál dr. Stanislava Kožouška“, dlouholetého předsedy MS ve Slavkově. Tato soutěž byla uspořádána dvoukolově myslivecké stělnicí v umělé noře.

Soutěže se zúčastnilo 22 norníků z Čech, Moravy i Slovenska. Dopoledne byli vpuštěni norníci podle vylodování a po polední přestávce soutěžili norníci v opačném pořadí. Většina soutěžících podala velmi dobré výkony a „práce“ některých norníků v umělé noře s živou liškou byla obdivuhodná. Někteří uchopili lišku chvatem během několika vteřin. Některým se dokonce podařilo vytlačit lišku z nory.

Vítězové 1. ročníku „Memoriálu dr. Stanislava Kožouška“ se stali: mezi teriéry pes jagteriér, kterého vedl Josef Martínek z Prace. Mezi jezevčíky to byl drsnosrstý jezevčík, kterého vedl Vojtěch Kohoutek.

Jak pro příznivce kynologie, tak i početné diváky byla tato soutěž nejen pěknou podívanou, ale i nezvyklým zážitkem a poučením. Soutěži byla přítomna i prof. Kožoušková, která přála slavkovským myslivcům hodně úspěchů v této zdařilé soutěži.

Na národní směně v sobotu 2. října 1983 udělali brigádníci na stavbě našeho koupaliště kus dobré práce a vydrželi-li tento zájem ještě těchto zbývajících pár sobot a nedělí, bude stavba na zimu „zateplena“ a pak bude předpoklad dokončení do začátku „koupající“ se sezóny.

Druhou zdařilou akcí byly „Podzimní zkoušky ohařů a malých plemen“ 24. září. Zúčastnilo se jí 24 vedoucích psů. Po slavnostním loveckém „halali“ 3 trubačů na slavkovském náměstí byli vedoucí se svými svěřenci rozděleni do 4 skupin a v honitbě byly prováděny za dost obtížných podmínek zkoušky. Vítězem se stal dlouhosrstý ohař, jehož majitelem je Antonín Paleček z Lovčiček.

Ze psů slavkovských kynologů byla úspěšná fena — krátkosrstý ohař — kterou předváděl Vojtěch Kohoutek, která ukončila zkoušky v 1. ceně. Za zmínku stojí výkon psa, krátkosrstého ohaře, jehož majitelem je Bohumil Petřík. Tento pes je osmiměsíční štěně a ukončil zkoušky v 1. ceně.

NÁLEZY NA MĚNV

Na MěNV ve Slavkově se nacházejí různé věci, které poctiví nálezci odevzdali. Jde o tyto nálezy: svetry, náušnice (při vyzvednutí nutno přinést druhou pro porovnání), různé druhy klíčů, 1 kus domácí dámské obuvi (nové), dětské rukavice, hodinky, zahradnické nůžky, ponožky, brýle. Kdo z občanů něco postrádá, ať se přihlásí na MěNV na sekretariátu předsedy.

FOTOFEJTON, aneb jak jsme se v dopravě stali malým velkoměstem

Aniž si to uvědomujeme, cestovní ruch v našem městě stoupá téměř den ze dne. Zvláště s rozvojem automobilismu to na našem náměstí někdy vypadá jak na „Václaváku“. O čistotě vzduchu a hluku jednala komise pro životní prostředí, rada i plenum MěNV. Ale jak na to? Vždyť v pátek odpoledne, v sobotu a neděli se dopravním ruchem vyrovnáme leckterému velkoměstu. Laická statistika spočítala, že městem projede v tyto dny za minutu 20–30 vozidel. Ale nejen to. Vypukla nová moderní „víkendová“ nemoc. Obchody ve větších městech, ze kterých ti, co se tam v posledních letech utekli, a pospíchají za čerstvým vzduchem, jsou již ve čtvrtek a v pátek ráno bez zásob.

A tak mnoho automobilistů zastaví ve Slavkově. Ne, aby si město prohlédli, ale aby doplnili své zásoby potravin a nepohrdnou i průmyslovým zbožím. „U vás se tak dobře nakupuje,“ lichotí nám. Ale v pondělí je v obchodech zboží jen díky rychlému dozásobení. Ale je tu i druhá potíž, jak ukazuje náš první snímek. Z nevědomosti, ale spíše proto, aby „neztráceli čas“, nezagarážují své auto na stanoveném parkovišti, ale přímo u chodníku na náměstí. Jenže na náměstí jsou i stanoviště autobusů. A tak odjíždějící a přijíždějící autobusy musí zastavit až za hradbou osobních automobilů a je to pak potěšení, když z autobusu někdo vystupuje s dítětem nebo větším zavazadlem a musí se prodírat mezi auty. A aby byl ještě větší chaos, tak domácí děti i dospělí si přijíždějí pro mls nebo do obchodu na kole po chodníku, plném lidí, jak je vidno z druhého snímku. Ale tento je zvláštní ještě z jednoho pohledu: babička přišla nabídnout k prodeji pár jablíček. A svůj krámek si rozložila na chodníku, hned vedle cedule s nápisem, že je městská tržnice v objektu Sokolského domu, tedy za jejími zády otevřena. Třetí snímek ukazuje, že tržnice „v trhový den“

zeje prázdnotou. Přes veškeré úsilí se dosud nepodařilo probudit zájem o volný prodej v této tržnici a tak je nevyužita. Nebylo by vhodné využít těchto prostorů k tzv. burzám, kde by bylo možno nakoupit či vyměnit králíky, drůbež, exoty a podobně, jako je tomu v některých jiných městech a tyto „burzy“ se osvědčují?

A tak jsme se od cestovního ruchu dostali přes problémy čistě slavkovské až k nevyužitě tržnici, která zeje prázdnotou, zatím co náměstí je přecpáno.

Inu, není lehké být velkoměstem v malém městě!

DĚJINY OBCE VÁŽANY NAD LITAVOU

V r. 1983 vyšel nákladem Sokola ve Vážanech nad Litavou přetisk spisku Františka Bolelouckého z r. 1920 „Vážany Linhartské v době přítomné a minulé“. Toto drobné dílko o 112 stranách formátu A6 se skládá se tří částí. První obsahuje polohu a popis vsi, významné stavby, nejstarší rodiny, zaměstnání obyvatelstva, kulturní činnost a část etnografickou — zachycující způsob bydlení, kroj, zvyky a pověry, přísloví a písně. Druhá část (s. 30-47) podává dějiny Vážan, třetí (s. 50-112) shromažďuje pověsti, v nichž se promítají mýtické dějiny Vážan — a někdy i okolních vsí — od 11. až do poloviny 19. století.

Nevím, co posloužilo za podklad ke druhé části. Mimo jiné to byly jistě podklady úzce související s pověstmi, které obsahuje část třetí. Přistoupíme-li k ní z přísného hlediska historické pravdy — je v podstatě bezcenná až do r. 1789 (v recenzované dílku do r. 1790). Svou cenu však má výtah ze Šteflových zápisků (s. 45-46). Naštěstí však druhá část je částí nejmenší. Podstata práce tkví v části první, zachycující především stav nedávný a současný — asi od poloviny 19. století — a v části třetí. Cena první části je i v tom, že přináší údaje, nad které jsou mnohdy moderně pojaté vlastivědné publikace povzneseny.

Pokud jde o dějiny Vážan, nelze je začít s Fr. Bolelouckým kolem r. 1088. První písemná zpráva o Vážanech je teprve z r. 1287, kdy Vojslava, vdova po Janovi z Deblína, darovala patronát kostela sv. Bartoloměje klášteru dominikánek u sv. Kateřiny v Olomouci. Její dcera Atka tam byla převoryní. Nepsané dějiny Vážan jsou však — podobně jako téměř všech našich obcí — nepochybně starší. Dokazují to m. j. i pozůstatky pozdně románské architektury zmíněného kostela, které lze datovat do doby kolem roku 1230 nebo do třicátých let 13. století. V té době byly již Vážany v majetku rodu pánů z Deblína (D. u Tišnova), který v první třetině 13. století — nebo již na konci 12. —

získal na Slavkovsku rozsáhlý majetek. Tvořily jej vsi Větší a Menší Blažovice, díl Hrušek, Křenovice, díl Otnic, Sívce a Vážany n. Lit. Zmíněné vsi však nepředstavují zdaleka celý rodový majetek. Páni z Deblína patřili ve 13. století k našim předním rodům a zastávali významné funkce ve službách moravského markraběte a českého krále. Zejména Artleb a Jan se významně podíleli na akcích Přemysla Otakara II. Rod vymírá po meči na začátku 14. století a majetek se ocitá v rukou církevních ústavů. Janova dcera Kateřina založila klášter dominikánek u sv. Anny na Starém Brně a věnovala mu r. 1317 obojí Blažovice, Sívce a 3 lány v Otnicích. R. 1318 prodala Vážany n. Lit. jinému ženskému klášteru brněnskému — klášteru herburskému. Blíže neznámý vztah pojal pány z Deblína i s řádem německých rytířů, který od nich získal Křenovice, dvůr v Hruškách a patronát fary v Deblíně. Tak ještě v první čtvrtině 14. století rod pánů z Deblína zcela přišel o své majetky na Slavkovsku.

Další osudy Vážan jsou prosté. Patřily neustále k majetku kláštera herburského, až do doby, kdy jej císař Rudolf II. pro mravní úpadek jeptišek zrušil. Poslední dvě členky kláštera přijaly řeholi augustiniánskou a r. 1577 odešly do kláštera v Pustiměř. Následujícího roku věnoval císař klášter jezuitům. Klášterní statky ponechal brněnské městské radě s povinností, aby pečovala o výživu jezuitů. Avšak již r. 1581 z císařova nařízení vydala městská rada jezuitům také klášterní statky. Vážany patřily jezuitům až do zrušení jejich řádu v r. 1773. Nato připadly k. k. studijnímu fondu, který je dědičně pronajal 6. XI. 1789 c. k. dvornímu radovi Antonínu Bedřichovi, svobodnému pánu z Mayernu a r. 1807 mu je prodal. Od něj je téhož roku odkoupil JUDr. Vincenc Feistmantl, ale již následujícího roku je prodal Františku Antonínu Linhartovi (později rytíři z Linhartů), podle nějž pak byly zvány Linhartské až do roku 1945.

K historické části by se dalo ještě poznamenat, že duchovní správce Milíč se nezmiňuje kolem r. 1200, ale

r. 1305, zatímco Jan VIII. Očko z Vlašimi byl biskupem olomouckým až v letech 1351—1364 a opravit ještě řadu údajů. Nebylo by to však účelné. Jak již bylo řečeno, je druhá část nespolehlivá až do r. 1790 — autor v ní sice vychází ze skutečných historických událostí, které však libovolně pozměňuje a doplňuje.

Dnes je pro nás nejcennější třetí a nejrozsáhlejší část. Obsahuje totiž pověsti, které nenajdete nikde jinde otištěny — a to ani v souboru pověstí z Bučovska, Slavkovska a Vyškovska, sebraných Aloisem Procházkou a po jeho předčasně smrti vydaných ve dvou vydáních Františkem Kalouskem v l. 1940 a 1941. Pověsti jsou poměrně mladé, vznikly zřejmě až na konci 19. století. Představují však největší známý soubor ze Slavkovska, týkající se jednoho místa.

Dějiny Vážan n. Lit. jsou dosud nejlépe zpracovány v práci Aloise Ličmana „Slavkovský okres“, (s. 430-435), která je jedním ze svazků Vlastivědy moravské. Vyšla v Brně r. 1921. Pro dobu novou poskytuje základní údaje kolektivní práce Vyškovsko (Brno 1965, s. 443-444), opět jeden ze svazků Vlastivědy moravské. Bylo by záslužné, kdyby se vážanský Sokol ujal i přetisku těchto 6 stran. Finanční náklady by jistě nebyly velké a zájemci o dějiny Vážan by se dostalo věrohodného poučení.

Nicméně vydání přetisku spisku Fr. Bolelouckého je bezpochyby čin záslužný. Nejen proto, že pověsti žijí dál bez ohledu na historickou pravdu, ale i proto, že originální vydání z r. 1920 je již dnes velkou vzácností. Najdeme je v knihovně Historického muzea ve Slavkově, a dokonce je ani nezná Bibliografie okresu Vyškov, která vyšla v Brně v r. 1980. Máte-li o přetisk zájem, můžete je obdržet za dvacet korun u předsedy vážanského Sokola, Štefana Stanislava nebo u některého z členů výboru.

Jan Pernička

VEŘEJNÉ STRANICKÉ SCHŮZE

24.—28. října 1983 proběhly ve Slavkově a ve Vážanech n. L. veřejné stranické schůze, kde byly jednak zodpovězeny připomínky občanů z minulých veřejných schůze, a podána zpráva, jak jsou plněna stranická usnesení a úkoly z volebního programu. Náměty a připomínky, vzešlé z diskuse, budou stranickými orgány pečlivě zváženy a případně předány dalším orgánům k řešení. Odpověď, jak byly řešeny, bude podána na příští veřejné stranické schůzi.

Těší se vaše dítě na první občanský průkaz?

Děti, narozené v roce 1969, obdrží v roce 1984 první občanské průkazy. Proto je třeba předložit nejpozději do 10. listopadu 1983 úseku evidence obyvatelstva na městském národním výboru tyto dokumenty: rodný list (jestliže v rodném listě není uvedeno rodné číslo, přinést potvrzení o rodném čísle), 5 Kčs a 2 fotografie na občanský průkaz. Pokud jste tyto doklady nepředložili, neotálejte! A vy, kteří dosáhnete v roce 1984 15 let, upozorněte na tuto povinnost rodiče!

VEŠKERÁ PŮDA MUSÍ BÝT OBDĚLÁNA!

Členové zemědělské komise při MěNV ve Slavkově provedli — tak jako každoročně — v měsíci září a říjnu kontrolu obdělání pozemků v katastru města a Vážan nad Litavou. Kontrola ukázala, že ač se stav obdělání proti jiným letům zlepšil, zůstává ještě dost pozemků neobdělávaných nebo zanedbaných. Upozorňujeme na vládní výnos, že veškerá zemědělská půda musí být obdělána! Žádáme proto občany, kteří nemohou, nebo nechtějí pozemek obdělávat, aby jej nabídli MěNV a tento mohl být přidělen jinému uživateli, který zaručí jeho využití. Svévolné ponechávání pozemku ladem je nepřijatelné.

Zem. odd. MěNV

NÁVŠTĚVA V NAŠEM ZOOKOUTKU

Při návštěvě našeho zookoutku, který působí na každého milovníka přírody velice milým dojmem, jsme se dověděli od správce Eugena Pohleho, který této slavkovské zajímavosti věnuje všechny svůj volný čas a energii, že kromě tří labutí byl náš zookoutek obohacen o další přírůstky.

Podělte se s námi o krásné dojmy: na vodě plavalo osm divokých kachen — březňáčků a pod velmi vkusně upravenou tabulí s označením „Zookoutek MěNV — POZNEJ A CHRAŇ!“ pobíhaly dvě srny. Ptali jsme se po původu obou srn a bylo nám sděleno, že jedna srna se jmenuje „Zuzka“ a druhá „Líza“. Srnu Zuzku daroval zookoutku předseda mysliveckého sdružení v Javůrku u Ostrovačic a Líza pochází od člena mysliveckého sdružení z Milonic. Obě srny jsou dvouleté a srna Líza prožila jako srnčátko smutnou tragédii. Byla nalezena u mámy, kterou na silnici usmrtilo auto. Divoké kachny se nyní — po přepéření — pyšní v novém, barevném šatě, a skýtají půvabný pohled. Také srny, které si již zvykly na svého ošetřovatele a jsou k němu důvěřivé, změnily svůj letní šat. Zlatavě vybarvenou srst vyměnily za zimní šat s bílou skvrnou na krku.

A ještě jednu krásnou zajímavost nám správce prozradil: O pestrou potravu srn se starají žáci z kroužku mladých přátel přírody a myslivosti. Na zimu srnám sbírají kaštiny, suší seno a letninu (mladé výhonky malin, dubů a olší).

Na dotaz, jaké se plánují přírůstky v zookoutku, odpověděl Eugen Pohle, že se musí brát v úvahu „úživnost prostoru a vodní plochy.“ Ale slibuje pomoc i zoo v Brně a tak se plánuje získání divokých husí a barevných

Náš zookoutek se utěšeně rozrůstá: kromě labutí má již 2 srnečky a 6 divokých kachen a ZOO v Brně avizuje další přírůstky.

kachen. „Těší nás dost velký zájem mládežníků přírody, zvláště dětí a žáků škol a zveme všechny k návštěvě“, uzavírá správce našeho zookoutku.

● **Upozornění!** Od 1. října byly zvýšeny ceny některých služeb. Jde o opravy šicích strojů, černobílých televizorů, hudebních nástrojů, mechanických praček, sportovních potřeb, deštníků, galanterních výrobků, opravy a zakázková výroba klobouků, ceny holičských, kadeřnických a kosmetických služeb a pedikúry, služeb čištění, barvení, sklenářské, rámovací a knihařské práce. Zároveň se zvyšují i ceny některých dovážených ořechů, mandlí, kokosu a jiných. Nové ceny jsou na provozovnách služeb.

● Na základě rozhodnutí komise vlády ČSSR je volný prodej uhlí prodloužen do konce listopadu 1983. Občané si tedy mohou doplnit zásoby nebo předzásobit se bez ohledu na přiděl uhlí v roce 1984.

TROPICKÉ LÉTO — A BEZ DEŠTĚ

Není pamětníka takového léta, jaké bylo v tomto roce. Jaro bylo poměrně chudé na srážky a po poměrně teplé zimě i jarní vláhly bylo pokrovnu. A přišlo léto: naposledy zapršelo v půli června a pak nastaly tropické dny i noci. Ve dne dosáhla teplota kolem 30 stupňů C (někdy se teploměr vyšplhal až ke 40 stupňům C) a v noci neklesla teplota pod 18 stupňů C, takže ani v noci si příroda i lidé neoddechli. A přitom sucho, sucho a zase sucho. Lidé každodenně vzhlíželi k obloze s nadějí, že přijde kýžený déšť. Vždyť z rádia, televize a novin se dovídali, že všude jinde prší. Jen v Jihomoravském kraji, zvláště v jeho jižní části, spadla jen asi desetina srážek, co v jiných krajích. Obilí ještě jakž takž sucho vydrželo (žně skončily o 14 dnů dřívě, než jiná léta), ale ostatní plodiny trpěly žízní, zastavily růst a pomalu odumíraly. Brambory se vydařily jen na vlhčích půdách, kukuřice uschla předčasně, ovoce zakrnělo, řepa na polích smutně všela listy, listí na stromech žloutlo jako koncem října. První déšť přišel až 3. září, ale ten již nemohl neúrodě zabránit. Největší je na tom dobytek ve společných stájích. Není dostatek objemného krmiva, letos se pečlivě sbírala i sláma. Vyschlé potoky žalují, z Litavy se stala jen stružka ne příliš čistě vody. Vražedná horka uspíšila odchod mnoha našich občanů. Ještě že aspoň té pitné vody, díky vodovodu, nescházelo. Ale i zde bylo nutné dělat úsporná opatření.

KDO PLATÍ DAŇ Z PŘÍJMU OBYVATELSTVA

Dani z příjmů obyvatelstva podléhají jen občané, a to jen v těch případech, jestliže mají příjmy:

- ze svých výdělečných činností, které nevykonávají v rámci pracovního poměru;
- ze svého domovního majetku, jestliže ho pronajímají;
- z pozemků, které nejsou podrobeny zemědělské dani a dále z příjmů, získávaných pěstováním

zvláštních kultur nebo specializovanou živočišnou výrobou;

- z tzv. svobodných povolání, jako je např. soukromá činnost architektů a výtvarníků, která není uměleckou činností, dále z činnosti soukromých znalců, soukromých učitelů hudby, tance, jazyků aj.;
- získávané na úrocích z cenných papírů a půjček (mimo úroky ze vkladů ve spořitelnách) a další, méně často se vyskytující příjmy, podléhající dani.

Daň je propočítávána z daňového základu, který je velmi důležitou stránkou daně. (Sazba činí 5 až 65 procent, je tedy značně progresivní). Provozuje-li poplatník daně výdělečnou činnost po živnostensku, může být zvýšena až o 30 procent.

Daň současně přihlíží k sociálně politickým hlediskům. Pamatuje např. na to, zda poplatník má vyživovací povinnosti. Kromě toho se v daní odrážejí i jiné celospolečenské zájmy. Kupř. jsou od daně osvobozeny příjmy, které občané mají ze sběru léčivých bylin, příjmy z činnosti při poskytování služeb občanům na základě povolení národního výboru do 6 000 Kčs ročně. Národní výbor může postihnout meloucháře, fušery, překupníky, trhovce a různé výrobce, kteří se dovedou velmi snadno obohacovat na úkor jiných občanů.

Úprava poštovních poplatků do ciziny

Od 1. července byly upraveny poštovní sazby do ciziny, hlavně nesoциalistických zemí: a to u telegramů za jedno slovo obyčejného telegramu 9 Kčs a jedno slovo u listovního a tiskového telegramu 4,50 Kčs. U dopisnic a psaní do 20 g do socialistických států nedochází ke změnám. Na stejné úrovni zůstávají rovněž sazby za psaní do Maďarska až do hmotnosti 1 kg, stejně jako za balíky do SSSR. Za psaní do jiných zemí se zvyšuje sazba ze 3,60 na 4 Kčs, u dopisnic na 3 Kčs. U doporučených zásilek je zvýšena sazba na 9 Kčs, vyclívací poplatek bude činit 9 Kčs, u balíků 18 Kčs.

Podrobnější informace na poště.

SBD „ŽURÁŇ“ MÁ DVACET LET

Slavkov bez moderních bytů si nedovedeme představit. Mnoho pro tuto „inovaci bytového fondu udělalo stavební bytové družstvo Žuráň. Od svého založení předalo družstevníkům 340 bytových jednotek a pomohlo stavbou moderních domů na Komenkého náměstí a v ulicích Gottwaldova, Tyršova, Polní a na sídlišti Zlatá hora změnit vzhled v těchto částech k lepšímu.

Při integraci stavebních bytových družstev převzalo pak dalších 60 bytových jednotek ve stabilizační výstavbě v 7 obcích slavkovského obvodu.

Pod vedením předsedkyně družstva Blanky Šimoníkové se SBD dobře stará i o údržbu bytového fondu a ročně provede údržbářské práce v hodnotě 120 000 Kčs, a to většinou pracovníky ve vedlejších pracovních poměru nebo dohodou. Potěšitelné je, že mnoho si údržbářských prací provádějí družstevníci sami. Bylo také zlikvidováno manko z dlužného nájemného z minulých let ve výši 80 000 Kčs.

V této činnosti pomáhá celé představenstvo SBD, zejména technická komise, kde zejména Milan Plotěný a Miloš Procházka vypomáhají v nálehavých případech nutných oprav a údržby bytů.

Družstevníci SBD Žuráň se aktivně zapojují i do veřejně politické práce. 27 kolektivů samospráv uzavřelo letos celodružstevní socialistický závazek, orientovaný jak na údržbu domů a bytů, tak i zelených ploch v rámci akce „Rozkvetlé ulice“, kde se v celoměstské soutěži umístili na čestném místě, provádějí bezplatný úklid družstevních domů a starají se o úpravu a hygienu dětských hřišť. Celkem bude odpracováno do konce roku 25 824 hodin v hodnotě čtvrt miliónu Kčs.

Dobrá je i spolupráce s MěNV. Družstevníci se starají o údržbu zelených ploch nejen před domy, ale i v okolí, podílejí se na plnění volebního programu a hlavně akce „Z“ brigádnickými hodinami, zejména na výstavbě nového koupaliště si dal každý

Údržbáři Milan Plotěný a Miloš Procházka při opravě radiátorů ústředního topení v bytě na náměstí Komenkého ve Slavkově.

kolektiv závazek odpracovat 50 hodin. Mnozí z družstevníků jsou i veřejně činní.

Na druhé straně nachází SBD pochopení u MěNV a ve spolupráci s SBD Nový život v Bučovicích je připravována výstavba dalších 112 bytových jednotek svépomocí na novém sídlišti Pod Zlatou horou v letech 1984—86.

V současné době by SBD Žuráň pomohlo zřízení vlastní údržbářské dílny, neboť to by pomohlo výrazně zlepšit akceschopnost opravářských prací.

Družstevníci tohoto stavebního bytového družstva udělají všechno pro to, aby pomohli dále zvelebit naše město.

● 22. října na koncertě mladých umělců, na němž vystoupila J. Zarahourová - soprán, Z. Matoušková - soprán a J. Majerová - klavír, se ukázalo, že ve Slavkově takovéto koncerty, které obohacují kulturní život ve Slavkově a okolí, mají u obecnstva pochopení i podporu.

● Tentokrát zaměřeno na lavičky. MěNV instaloval na náměstí 10 laviček, aby důchodci, ženy, občané, turisté si měli kde odpočinout. Do dnešního dne je šest těchto laviček v nepoužitelném stavu (polámané, rozšroubované a jinak zničené).

● MěNV instaloval na náměstí odpadové koše, aby bylo náměstí čisté. Co však říci na to, že ve večerních hodinách, poněkud návštěvníci restaurací v bujaré náladě tyto odpadové koše odnášejí, pak pohazují a mnohé se již nenašly. Myslíme, že takové „hrdinské činy“ nejsou zrovna ukázkou vysoké inteligence a společenského vědomí.

● Již jsme informovali, že na Koláčkově náměstí se ztratily vysazené túje. V dalším období bylo ukradeno dalších 15 zakrslých borovic a v důsledku lhostejnosti občanů v době sucha 15 tújí uschlo. Což je to taková oběť, občas v době sucha zalít mladé stromky, když hned u plánovaného parku je studna? Dokonce se nenašel obětavec, aby odnesl nebo spálil posečenou lebedu. Tak macešsky se k přírodě snad nechová žádný tvor, jako člověk.

● Někteří mladí lidé se chovají v zámeckém parku vandalsky. Nejen, že jej znečišťují, ale páchají i jiné škody, zejména na porostech a vodních kašnách. Co si o nás turisté a zejména cizinci pomyslí?

● Slavkovské nádraží je jednou z hlavních vstupních bran do historického města a denně jím projde několik stovek lidí. Někteří jezdí vlakem do zaměstnání, jiní na výlety, na dovolenou, na služební cesty a případně na nákupy do větších měst a pár se jich přijde podívat jenom s dětmi na vlaky. Mnoho z nich využívá k čekání na svůj vlak prostorů k tomuto účelu vyhrazených, a to čekáren. V

každém ročním období se nedá sedět jen tak na lavičce venku, i když v horkém létě je to jistě příjemné v prostředí mezi květinami, které jsou v nádražních prostorách vysázeny.

Kromě domorodců projde nádražím také spousta tuzemských i zahraničních turistů, kteří jsou sem vedeni stopou historie, která přesahuje daleko hranice naší země. Také proto je snahou všech pracovníků železniční stanice, aby prostory určené cestující veřejnosti byly podle toho řádně vybaveny a udržovány, i když to vždy nejde podle těchto představ.

Jsou cestující, kteří využívají čekárny a jejího vybavení k účelu, ke kterému jsou určeny, k čekání na vlak a k odpočinku při cestování. Jsou však cestující, kteří v čekárně budou chovat také jinak, o čem nás může přesvědčit dvacet rozbitých židlí a i jiné poškozené zařízení. V rámci zlepšování kultury cestování byly tyto poničené židle nahrazeny novými, pěknějšími a modernějšími.

Vchod do čekárny byl upraven z hlavního vestibulu, vstup do čekárny je dovolen jen s platnou jízdenkou a v nočních hodinách je čekárna uzavírána.

Celkově jde o to, aby cestování v rámci možností bylo co nejpříjemnější a to je jistě přáním nejenom pracovníků železniční stanice, ale i samotných cestujících.

Zdeněk Horenský

Střelnice pro myslivce i mládež

Střelnice Českého mysliveckého svazu ve Slavkově se stává dostaveničkem nejen myslivců, ale i mládeže. Na střelnici byla dokončena elektrifikace a zpevněna příjezdová cesta. Střelnice je využívána v soutěžení v zájmové střelbě a malorážkových zbraních. Letos byl zahájen nový střelecký závod na počest IV. sjezdu ČMS a jeho 60letého výročí. Na střelnici konají povinné střelby myslivci k osvojení si bezpečného zacházení se střelnou zbraní. Prostoru střelnice využívají i místní školy a zejména MŠ pro pořádání branných i dětských her pod vedením učitelů a kvalifikovaných rodičů ze SRPŠ.

LUBOMÍR TESÁČEK

je odchovancem vzorné TJ Slavoj Slavkov, oddílu atletiky a nyní reprezentantem Dukly Praha. Umístil se na XXIX. ročníku Běhu Rudého práva 18. září 1983 na druhém místě. Je držitelem čs. rekordů v hale i na dráze na 3 000 m a vítězem Čs. poháru. Je to vynikající úspěch i slavkovské atletiky. Lubomíra Tesáčka trénoval inž. Milan Žižlavský a Zdeněk Ůjezdský.

Luboši Tesáčkovi k úspěchu gratulujeme a jsme hrdí na to, že tak úspěšně reprezentuje naše město a rodnou TJ Slavoj.

9. října 1983 zvítězil Lubomír Tesáček v závodě Běchovice—Praha, dlouhém 10 km, a získal tak podruhé titul mistra ČSSR a rozmnožil tak letošní sbírku titulů atletů pražské Dukly na pět. Také k tomuto úspěchu mu gratulujeme!

● Ve Velké pardubické 9. října 1983 se umístil kůň Matia, ze stáje Agrochemického podniku ve Slavkově, kterého vedl jezdec Puchovský, na velmi pěkném pátém místě v silné mezinárodní konkurenci. Je to další úspěch, ze kterého máme ve Slavkově radost.

● Odbor turistiky VzTJ Slavoj uspořádal 17. září 1983 dálkový pochod „Mírovou cestou po slavkovském bojišti“ a to na 20, 35 a 50 km. Účastníci pochodu navštívili slavkovský zámek, Napoleonské muzeum, historické muzeum, Mohyly míru, Konůvky, partyzánskou mohyly u Zlatého jeřena a další známá turistická místa.

● 17. října 1983 uspořádal ČSZ ve Slavkově úspěšnou burzu dětského oblečení a sportovních potřeb.

VÝZVA MLADÝM DOPISOVATELŮM A FOTOREPORTÉRŮM!

Náš Zpravodaj kromě zpravodajské činnosti má za úkol vyhledávat i schopné začínající literáty, reportéry, redaktory a dopisovatele a fotoreportéry. Žádáme proto všechny občany, zvláště mladé, aby zkusili své umění ve spolupráci s námi. Krátké literární práce, reportáže, zpravodajské články i literární krátké práce rádi zveřejníme. Proto pište, bez rozdílu věku, o všem, co se kolem vás zajímavého seběhlo, i o myšlenkách, které nosíte v hlavě a chcete se o ně rozdělit s ostatními. Možná, že se vám budou zkušenosti ze spolupráce s naším Zpravodajem hodit jednou v životě. Proto je nepodceňujte! I taková činnost je brána v úvahu při volbě životního povolání jako důkaz zájmu a předběžné přípravy!

Něco z novely občanského zákoníku

Často se v běžném životě stává, že vlastník či uživatel stavby, nebo vlastník plotu potřebují, například z důvodů údržby uvedených věcí, aby jim byl umožněn vstup na sousední pozemek.

Vlastníci sousedících pozemků jsou povinni umožnit vstup na své pozemky pokud to nezbytně vyžaduje údržba, obhospodařování sousedících pozemků a staveb. Došlo-li tím ke škodě na pozemku, je ten, kdo škodu způsobil, povinen ji nahradit; této povinnosti se nemůže zprostit.

Citované ustanovení se nedotýká úpravy vstupu na pozemek podle zvláštních předpisů, např. stavebního řádu.

● **Desetiletá školní docházka.** Školní zákon z roku 1978 stanovil pro žáky, kteří nastoupili do základních škol 1. 9. 1976 povinnou školní docházku v délce deseti let s tím, že jejich předchůdci budou nastupovat na střední školy buď z 8. nebo 9. třídy. V tomto školním roce vjdou poslední absolventi 9. ročníků a přestavba druhého stupně základních škol bude dokončena.

● 15. září byla provedena kolaudace I. obytného objektu v sídlišti Pod Zlatou horou. V tomto objektu je 32 dvou a třípokojových bytů. Kladelem je skutečnost, že byl Pozemními stavbami Gottwaldov dodržen termín předání objektu. Závady, zjištěné při kolaudaci, budou odstraněny do 30. října. Nedostatkem je nedořešení inženýrských sítí pro opožďenou instalaci elektrického kabelu.

NAŠE SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Vítáme
do života

- 3. 6. Svatava Rysová, Tyršova
- 9. 6. Marie Urbancová, Kollárova
- 15. 6. Stanislav Otáhal, Bučovická
- 19. 6. Jakub Navrátil, Husova
- 24. 6. Aleš Tesáček, Slovákova
- 2. 7. Petra Klíčová, Husova
- 7. 7. Jakub Koudelka, Rudé arm.
- 8. 7. Bohumila Bednaříková, Tyršova
- 12. 7. Tereza Kojetínská, Zlatá hora
- 20. 7. Veronika Slezáčková, Tyršova
- 31. 7. Kateřina Orlová, Nerudova
- 2. 8. Michal Florián, Gottwaldova
- 3. 8. Petra Hošková, Čs. armády
- 9. 8. Eva Šafářová, Nádražní
- 28. 8. Marie Hlaváčková, Lidická
- 4. 9. Michala Ondráčková, Čelakovského
- 6. 9. Oldřiška Patíková, Fügnerova
- 7. 9. Petr Vaverka, Husova
- 10. 9. Veronika Štěpánková, Zlatá hora
- 10. 9. Miroslav Dembický, Zlatá hora
- 22. 9. Michaela Kneslová, Komenského

Vážany nad Litavou

- 13. 6. Marcela Dufková
- 27. 8. Simona Staňková

Ať žijí šťastně a rodičům k radosti!

Motto k manželským jubileím

Stárnouti pospolu.

*Milovat ve své družce i stopy,
jež na ní léta zanechala.*

Říci si:

*Tyto maličké záhyby
u oka, na nose —
ty znám,
viděl jsem je, jak se tvoří,
vím, kdy přišly.*

★

*Duše moje,
oč tě mám ještě raději,
že jsi trpěla
a zestárla se mnou!*

Stříbrnou svatbu oslavili:

V červnu:

Jiří a Anna Zlámalovi,
Slovanská
Jiří a Marie Jeřábkovi,
Rudé armády

V červenci:

Oldřich a Blažena Plchotovi,
Polní

V srpnu:

Ing. Jiří a ing. Libuše Kučerovi,
Tyršova
Vladimír a Marie Bajerovi,
Polní

Zlatou svatbu oslavili:

V červenci:

Jan a Milada Štěrbovi,
Gottwaldova

V srpnu:

Matěj a Vlasta Zajíčkovi,
Čs. armády

Ještě dlouhé roky společného štěstí!

**Na cestu
ve dvou
se vydali**

ČERVEN

Milan Koukal a Hana Audová
Velešovice - Holubice
Lad. Ledvína a Jar. Kovaříková
Letonice - Němčany
Miroslav Šujan a Marcela Balijová
Slavkov
Jiří Kratochvíl a Alena Valentová
Slavkov
Ing. Mír. Čáp a PhDr. Hana Krbková
Lysá nad Labem - Slavkov
Hubert Sieger a Irena Nevrlková
Brno
Ivan Tisovský a Ilona Skřivánková
Brno - Velešovice - Holubice
Milan Přivřel a Hana Červinková
Vlčí Doly - Nížkovice - Heršpice
Miloslav Doubek a Eva Hložková
Slavkov
Jan Horňák a Bronislava Kovářová
Brno - Slavkov

ČERVENEC

Pavel Šiler a Jana Knotková
Slavkov
Josef Kročil a Alena Valentová
Troskotovice - Slavkov
Ing. Karel Lábr a Růžena Bílková
Vážany n. L. — Hostěrádky - Rešov
Zdeněk Antoš a Jarmila Spáčilová
Slavkov
Bohumil Durák a Helena Zoufalá
Kobeřice - Milešovice
Alois Hanák a Hedvika Jarýnová
Násedlovice
Ivo Slepánek a Radoslava Stará
Brno - Velešovice - Holubice

SRPEN

Josef Pospíšil a Eva Kreizlová
Protivanov - Slavkov
Vít Nosek a Ludmila Kreizlová
Žalkovice - Slavkov
Vrat. Doležal a Miluše Jedličková
Nížkovice - Heršpice - Modřice
Zdeněk Hoza a Olga Rysová
Slavkov
Miloslav Vyroubal a Lenka Bočková
Komořany - Vážany n. L.
Josef Denemarek a Magda Kočovská
Nížkovice - Heršpice

Karel Vágner a Dagmar Hrbáčková
Nížkovice - Heršpice
Mír. Zeman a Svatava Rybníkářová
Havlíčkův Brod - Slavkov
Milan Střítecký a Olga Jaklová
Otnice - Milešovice
Vlastimil Červinka a Alena Novotná
Rašovice — Nížkovice - Heršpice

ZÁŘÍ

Jiří Kalivoda a Jana Černá
Tučapy - Velešovice - Holubice
Mír. Přibyl a Lad. Hrachovinová
Velešovice - Holubice
Frant. Baránek a Marta Chovancová
Slavkov
Radek Novotný a Vladimíra Hošková
Vážany n. L.
Jaroslav Procházka a Soňa Bučková
Křenovice
Ing. Jar. Vašica a Marie Kovaříková
Omice - Němčany
Zdeněk Mičík a Dana Ambrosová
Rousínov — Horní Věstonice

Novomanželům srdečně blahopřejeme!

**Životní
jubilea**

ČERVEN

70 let
Alois Linhart, Brněnská
Vlasta Matoušková, Smetanova

75 let
Arnošt Čestnohorský, Brněnská
Matěj Zajíček, Čs. armády
Jaroslav Tureček, Palackého náměst.
Anna Stehlíková, Lomená
Emilie Novoměstská, Jiráskova
František Blažek, Gottwaldova

80 let
Marie Lovasová

93 let
Anna Vrbíková

Z části Vážan nad Lit.

Antonín Kohoutek, 70 let
František Partyka, 81 let
Klotilda Tesařová, 83 let
Pavlna Pobudová, 85 let
Františka Holoubková, 88 let
Alois Šichtař, 81 let
Antonie Novotná, 90 let

ČERVENEC

70 let

Marie Valentová, Brněnská
Růžena Krejčí, Boženy Němcové
Jarmila Vránová, Fügnerova
Vlasta Kneslová, Gottwaldova

75 let

Marie Šopíková, Smetanova

80 let

Blažena Mořická, Rudé armády
Anna Řičánková, Bučovická
Václav Svoboda, Försterova

91 let

František Moudrý, Nerudova

92 let

Marie Hrubá, Husova

SRPEN

70 let

Bohuslav Krejčí, Kolářkovo náměstí
Marie Hrdová, Jiráskova
Jindřich Kocourek, Smetanova

75 let

Marie Grulichová, Slovákova
Tomáš Holešovský, Gottwaldova
Karel Král, Lidická
MUDr. Max. Krakovec, Palackého
Františka Minaříková, U synagogy
Antonie Pruchová, Rudé armády

80 let

František Janko, Smetanova
Marie Ondrušková, Hradební

Z části Vázan nad Lit.

Ludmila Gottwaldová, 70 let
Vlasta Babušíková, 75 let
Růžena Štiplová, 82 let
Marie Matušková, 86 let
Anastázie Nováková, 85 let

ZÁŘÍ

70 let

Marie Čehovská, Čs. armády
Anastázie Formánková, Lomená
František Leták, Gottwaldova

75 let

Alois Pánek, Lomená
JUDr. Mil. Schneider, Čelakovského
Veronika Walterová, Gottwaldova
Marie Weinreichová, Úzká

80 let

Bernarda Andrlová, Jiráskova
Ludmila Fröhlichová, Pod oborou
Jaroslav Plichta, Boženy Němcové

85 let

Anděla Novozámská, Tyršova

Z části Vázan nad Lit.

Anna Spáčilová, 70 let
Josef Procházka, 84 let
Marie Štefanová, 85 let

Jubilantům děkujeme za celoživotní práci a přejeme jim, aby žili ještě dlouhá léta ve zdraví a osobní spokojenosti a v úctě všech spoluobčanů.

Opustili nás navždy

10. 6. Vincencie Kratochvílová, Tyršova
19. 6. Viliam Pöschel, Čapkova
22. 6. Vladimír Pavézka, Gottwaldova
25. 6. Tomáš Kubát, Slovanská
27. 6. Jan Pospíšil, Kolářkova
10. 7. Zdeněk Šmora, Palackého
17. 7. Gabriel Novotný, Rudé arm.
28. 7. František Orel, Slovanská
28. 7. František Žižlavský, Försterova
30. 7. Ludmila Trnáčková, Palackého
25. 8. Božena Tlachová, Tyršova
26. 8. Marie Zikmundová, B. Němcové
1. 9. Marie Lotreklová, Zlatá hora
30. 9. Josefa Kusníková, Palackého

Vážany nad Litavou:

20. 7. Josef Podešva

Čest jejich památce!